

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Vstoupili jsme do postní doby, která nás má připravit na Velikonoce ...

TÁBORÁK V KOSTELE?

Několik svící pohromadě symbolizuje hořící keř, ze kterého Bůh oslovil Mojžíše.

9. 3. 2014 / Č. 87

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

redakce

P. Tomáš Caha
Mgr. Květa Zažimalová (KZ)
Lenka Mezerová

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažimalová

autoři dalších příspěvků

Jana Duchanová (JaD)

typografická úprava

Mgr. David Zažimal

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 190 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi
a kolportéři z bratrských farností

**Stanovisko redakce
se nemusí ztotožňovat
s obsahem zveřejněných
příspěvků.**

**Anonymní příspěvky
nezveřejňujeme!**

STR.	NÁZEV
3	..... slovo otce Tomáše
4	..... dokonalý půst
5	..... slovo otce biskupa Vojtěcha
5	..... stůl - nejdůležitější nábytek v domácnosti
6	..... list papeže Františka adresovaný rodinám
7	..... únor
8	..... jak se mám modlit
10	..... ohlédnutí za návštěvou Ad limina apostolorum
11	..... homilie biskupa Vojtěcha Cikrleho
12	..... Ad limina apostolorum
14	..... pozdrav ze Šluknova
16	..... intence na březen - květen
18	..... diář otce Tomáše
19	..... táborák v kostele?
20	..... když se řekne Velehrad!
21	..... Levý Hradec - Velehrad
22	..... do Třeště zavítá v létě celostátní setkání animátorů
22	..... prosba o modlitbu
23	..... Noc kostelů / vezmi a čti
24	..... den s blahoslavenou Chiarou Luce Badano
25	..... vzpomínka / vzpomínka
26	..... Tridentský koncil
26	..... náboženský vývoj v 16. stol. v Čechách
28	..... ze života farnosti
29	..... byla jedna Mařenka
31	..... Velikonoce ve farnosti / letní tábor
32	..... informace

Uzávěrka příštího čísla bude 25. května 2014!
NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 20,- Kč.

S LOVO OTCE TOMÁŠE

Milí farníci,

vstoupili jsme do postní doby, která nás má připravit na Velikonoce, na svátky Ježíšovy smrti a jeho zmrtyvchvstání. Jak ji prožijeme, je na nás. Je to čas obrácení ve vztahu k Bohu a bližním. K tomu nám napomáhají tři prostředky: modlitba, půst a almužna. Známe rodiny, které v tomto období omezují pobyt u televize a věnují se raději více sobě navzájem, někteří si čtou Bibli, na kterou si neudělají čas během roku, nebo nějakou duchovní literaturu, která je povzbudí. Druzí zase jdou kromě neděle ve všední den na mši svatou, na křížovou cestu, anebo věnují čas více modlitbě.

Většina z nás má v sobě něco pochroumaného. V něčem nám ublížili druzí lidé, někdy nás možná semlely nepříznivé životní okolnosti. A v leccems jsme si natloukli sami, když jsme se vydali na špatné cesty, udělali chybná rozhodnutí, zapletli se se zem. Někdy si tak můžeme připadat jako nalomená třtina. Mnohý z nás vnímá, že spousta dobrého v nás jen doutná. Kolik našich schopností zůstalo nevyužito kvůli podceňování se, protože jsme se nechali otrávit a uvěřili, že to stejně nemá smysl. Kolik dobrých věcí jsme nedotáhli, protože zvítězila naše lenost a pohodlnost.

Svoje poraněná a oslabená místa jsme zvykli před druhými schovávat. Bojíme se, že by naši zranitelnosti mohl někdo využít proti nám. Snažíme se působit silně a sebejistě.

Ježíš, milovaný Boží Syn a věrný Služebník, nás ujišťuje, že nepřišel nalomené dolomit a doutnající típnout. Naopak. On nalomené podpírá, obvazuje, uzdravuje. Všechno dobré,

co v nás doutná a skomírá, rozdmýchává, aby se to mohlo rozhořet naplno. Před ním svoje slabá a zranitelná místa nemusíme skrývat, můžeme mu je vystavit, aby se jich s láskou dotkl.

P. Vojtěch Kodet říká: „*Dnešní rozbitý člověk se potřebuje více než kdy jindy uzdravovat při adoraci...*“

Přijďte strávit vzácné chvíle v tichu před Ježíšem při adoraci. V naší farnosti máme tuto možnost každý čtvrtek večer od 19:15 do 19:45 a každý první pátek v měsíci. Chvilke s Ježíšem

při adoraci dávají sílu, radost i pokoj do srdce. Můžeme mu svěřit své starosti, problémy, děkovat, chválit, prosit za naše potřeby. Není to ztracený čas. Tento čas se nám mnohokrát vrátí. Mohu Vám to z vlastní zkušenosti potvrdit.

otec Tomáš

DOKONALÝ PŮST

(zamyšlení k 8. březnu)

Zanedlouho nám nastane postní doba. A tu je třeba si připomenout, jaký je význam postu. Ne ze světského hlediska (které ho často zaměňuje s dietou), ale z toho křesťanského. Vzhledem k nám je půst vyjádření solidarity s utrpením Krista, které v tuto dobu prožíváme, pak je to cvičení kázně, když si něco odřekneme. Netýká se to jen určitých pokrmů a jídla vůbec, ale čehokoli: nějaké záliby či zábavy, přemáhání pohodlnosti či dokonce lenosti, sebeovládání, nerozčilovat se, když se něco nedaří, trpělivost. O to máme sice usilovat stále, ale postní doba je k tomu zvlášť vhodná. Takové jednání nás má nasměrovávat k tomu, abychom Bohu a duchovní strážce života dávali přednost před tou tělesnou, mravním a Božím hodnotám před hmotnými. A ve vztahu k druhým půst znamená něčeho se vzdát v jejich prospěch.

V některých rodinách je krásný zvyk, že děti peníze, které neutratí za mlsky, stárají do kasičky a pak je věnují potřebným: dětem v dětském domově, některé léčebně (tam posílají i hračky), nebo se svým drobným příspěvkem připojí ke kostelní či jiné sbírce na dobrý účel. Dospělí mohou dávat především na charitu. Patří sem samozřejmě i Tříkrálová sbírka. Tento druh postu (dělení se s ostatními) byl vždy považován za nejvýznamněj-

ší a dříve se nazýval milodar nebo také almužna. Jsou tací, kteří věnují i čas a podpůrnou činnost, i když je to stojí obětí. S takovými jsme se setkali u nás při povodních, dnes mnozí posílají na Ukrajinu nebo do Sýrie.

Mezi těmi, kteří věnovali těm nejpotřebnějším celý život, vynikal světec ze 16.stol., jehož památka, i když nezávazná, je 8. března, sv. Jan z Boha. Pocházel z Portugalska. Zatoužil po poznání cizích zemí a po životě plném nebezpečí ve vojenské službě. Po návratu z Afriky, kde pomáhal otrokům, zakotvil v Granadě ve Španělsku jako prodavač. Po kázání Jana z Avily, které v něm vyvolalo silnou lítost, byl dočasně považován za blázná. Zbytek života pak zasvětil zcela péči o nemocné. Zajišťoval pro ně vše potřebné s opravdovou láskou a vytvořil pokrokovější typ nemocnic. Postupně se k němu připojili další spolupracovníci a tak byl položen základ řádu Milosrdných bratří.

Za minulého režimu byl 8. březen slaven jako Mezinárodní den žen, hlavně v podnicích, často velmi bouřlivě, a v této náladě volali chlapi ŽDM! Žádáme den mužů!! Od r. 1990 se s tím přestalo a byl znovu zaveden Svátek matek (2. neděle v květnu). Zajímavé je, že k MDŽ měl pozitivní postoj papež Jan Pavel II., i když ho zrušen a že by bylo dobré ho obnovit, i když ne „povinně“! Nechápal ho totiž politicky, ale tak, že je třeba si uvědomovat důležitou úlohu žen v životě lidstva, zastávat se jejich práv a přiznat jim důstojnost rovnocennou mužům. Velmi mnoho jich konalo a koná záslužnou činnost a právě v oblasti nadpřirozeného poslání a cíle lidí. Prorokyně Anna žila v Jeruzalémském chrámě, kde v 84 letech sloužila Bohu posty i modlitbami. Když přinesli malého Ježíše, přišla tam a mluvila o tom Dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma...

Tak, milí bratři a sestry, snažme se pochopit smysl postu a dodržujme ho způsobem, jaký nám vyhovuje, hlavně ten „darovací“! Bude nás posilovat na cestě k Bohu i k lidským srdcím.

Amen

P. Jaroslav

SLOVO OTCE BISKUPA VOJTĚCHA KE 100. VÝROČÍ ZAČÁTKU PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY

Milé sestry, milí bratři,

v letošním roce si budeme připomínat (ne oslavovat!) sté výročí začátku první světové války. Ta oficiálně vypukla 28. července 1914 a skončila příměřím na všech frontách 11. listopadu 1918. Během této doby bylo mobilizováno více jak šedesát milionů vojáků, z toho necelý milion občanů naší vlasti. Odhaduje se, že jich na různých bojištích Evropy, Asie i Afriky padlo téměř dvě stě tisíc. Mnoho dalších se vrátilo s doživotním postižením, řada rodin byla hluboce rozvrácena nejen životními ztrátami svých blízkých, ale i sociálními, ekonomickými a společenskými důsledky válečného konfliktu. Nejtěžší válečné následky spočívaly v rozpadu pozitivních hodnot, jako je vzájemná úcta mezi lidmi, chápání manželství atd., které byly do té doby všeobecně přijímány. V nebyvalé míře se také rozpadlo základní náboženské citění a víra v milujícího Boha.

Válkou se také otevřela cesta k socialistické revoluci v Rusku i k mnoha dalším skutečnostem, jejichž následky přetrvávají. Je proto vhodné a potřebné si tyto skutečnosti připomenout, pomodlit se za všechny oběti a poukázat na zlo, které se nás dodnes dotýká.

Prosím kněze, aby jako místní církev pozvali k bohoslužbě slova nebo k ekumenické bohoslužbě, nebo kde je to vhodné třeba i k mešní bohoslužbě občany své farnosti, představené obcí, ředitele škol, spolky, místní pěvecká tělesa atd. Poradte se ve svých farnostech a buďte iniciativní. Téměř v každé obci se nachází na náměstí nebo na hřbitově památník padlých z první světové války. Věnujte svůj čas a energii k tomu, aby tyto akce byly co nejdokonalejší po vnější i obsahové stránce.

V katedrále sv. Petra a Pavla bude pietní mše sloužena 26. června 2014 v 17.30 hodin. Všichni jste zváni i se svými farnostmi.

V modlitbě provází a požeňnanou postní dobu přeje

Váš biskup † Vojtěch

STŮL - NEJDŮLEŽITĚJI NÁBYTEK V DOMÁCNOSTI

Nějaké pondělí, už si nepamatuji, kdy to bylo, jsem si pustil v poledne televize Noe, abych se pomodlil modlitbu Anděl Páně. Dávám totiž přednost modlitbě společné před soukromou. A po jejím skončení hned začala mše svatá a řekl jsem si: Poslechnu si kázání. Mši svatou sloužil můj kamarád ze semináře a řekl velmi krásnou myšlenku, že nejdůležitějším nábytkem v domácnosti je stůl, kde se rodina sejde a prožívá spolu chvíle u jídla. I v kostele je nejdůležitější obětní stůl, kolem kterého se shromažďují věřící. Z evangelia víme, že Ježíš rád chodíval po hostinách, při

kterých navazoval s lidmi vztahy. Však také se o něm říkalo, že je to žrout a pijan, přítel celníků a hříšníků.

Ve farnosti jsem už 10 let a bohužel se mi nepodařilo osobně poznat vás všechny. V kostele to není možné. K mnohým z vás chodím v neděli na oběd. Ale v podstatě navštěvuji stále stejné rodiny. Proto by mi udělalo radost, poznat i jiné rodiny z naší farnosti. Pokud byste měli zájem se se mnou setkat v rámci nedělního oběda, stačí, když se zapíšete na připravený papír s nedělními daty vzadu v kostele sv. Kateřiny na nástěnce a uvedete svůj kontakt a adresu. Myslím si, že to bude prospěšné pro obě strany.

Na setkání s vámi se těší P. Tomáš

LIST PAPEŽE FRANTIŠKA ADRESOVANÝ RODINÁM

Papež František, podobně jako jeho předchůdce bl. Jan Pavel II., napsal dopis všem katolickým rodinám. List je datován 2. února, tedy ve svátek Uvedení Páně do chrámu. Papežův list přinášíme v plném znění:

„Drahé rodiny, přicházím k prahům vašich domů, abych k vám promluvil o události, která – jak je známo – proběhne ve Vatikánu letos v říjnu. Jde o mimořádné generální zasedání Biskupského synodu, svolané k diskusi na téma „Rodina jako pastorační výzva v kontextu evangelizace“. Církev je dnes povolána hlásat Evangelium a čelit novým naléhavým pastoračním úkolům, které se týkají rodiny.

Toto důležité setkání se dotýká celého Božího lidu: biskupů, kněží, zasvěcených osob a věřících laiků místních církví na celém světě, kteří se aktivně podílejí na jeho přípravě konkrétními návrhy a nezbytnou podporou v modlitbě. Tato modlitební podpora je víc než kdy jindy nezbytná a významná zejména z vaší strany, drahé rodiny. Synodální shromáždění je totiž věnováno zvláště vám, vašemu povolání a poslání v církvi a ve společnosti, problémům manželství, rodinného života, výchovy dětí a roli rodin v poslání církve. Prosim vás proto o intenzivní modlitbu k Duchu svatému, aby osvitil synodní otce a vedl je v jejich náročném zadání. Jak víte, po tomto mimořádném zasedání synodu bude za rok následovat řádné synodní shromáždění, které bude dále rozvíjet téma rodiny. V září 2015 proběhne v tomto kontextu také Světové setkání rodin ve Philadelphii. Modleme se proto společně za to, aby církev skrze tyto události podstoupila skutečnou cestu rozlišování a přijala vhodné pastorační prostředky, které pomohou rodinám vyrovnat se s aktuálními problémy ve světle a síle vycházejícími z evangelia.

Píši vám tento dopis v den, kdy slavíme svátek Uvedení Páně do chrámu. Evangelista Lukáš vypráví, že P. Maria a sv. Josef přinesli dítě do chrámu, jak žádal Mojžíšův zákon, aby je obětovali Pánu. Stařec Simeon a prorokyně Anna, vedeni Duchem svatým, jim vyšli vstříc a rozpoznali v Ježíši Mesiáše (srov. Lk 2,22-38). Simeon jej vzal do náručí a děkoval Bohu za to, že konečně „spatřil“ spásu. Anna, navzdory pokročilému věku, našla nové síly a vyprávěla všem o tomto Dítěti. Je to krásný obraz: dvojice mladých rodičů a dva staří lidé, které shromáždil Ježíš. Ježíš skutečně přivádí k setkání a spojuje generace! On je nevyčerpatelným zdrojem lásky, která přemáhá každou uzavřenost, každou osamělost a každý smutek.

Na své rodinné cestě sdílíte mnoho krásných chvil, společné jídlo, odpočinek, domácí práce, zábavu, modlitbu, cesty a pouti, projevy solidarity... Nicméně schází-li láska, chybí také radost. A autentickou radost nám dává Ježíš: nabízí nám své Slovo, jež osvěcuje naši cestu, dává nám Chléb života, jenž nás posiluje na každodenní lopotě naší cesty.

Drahé rodiny, vaše modlitba za Biskupský synod bude vzácným pokladem, který obohatí církev. Děkuji vám a prosím vás, abyste se modlili také za mne, abych mohl sloužit Božmu lidu v pravdě a lásce. Kež vás všechny neustále doprovází a ochraňuje P. Maria a sv. Josef a pomohou vám kráčet v jednotě lásky a vzájemné službě. Ze srdce vyprošuji každé rodině požehnání našeho Pána. “

**ve Vatikánu, 2. února 2014
ve svátek Uvedení Páně do chrámu**

ÚNOR

Druhý měsíc roku je částí nejchladnějšího období roku. Na 2. února připadá svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnic. O Hromnicích praví lidová pranostika, že „*Hromnice-li jasně a čistě, potrvá déle zima jistě*“.

2. února se připomíná Alfréda Delpa, jezuitského kněze vysvěceného roku 1937, zatkl jej v červenci 1944 gestapo pro podezření ze spoluúčasti na atentátu na Hitlera /20. července 1944/ a v únoru 1945 byl oběšen. Soud sice nakonec uznal, že na spiknutí neměl žádný podíl. Delp byl však aktivním členem Kreisavského kroužku, jedné z mála německých protinacistických skupin za druhé světové války. Navíc nikdo nepochyboval o jeho nenávisti k nacismu, který považoval za naprosté popření veškerých křesťanských hodnot. Nejpозději od roku 1941 pomáhal jako farář mnichovského chrámu svatého Jiří unikat Židům z Německa. Během vězení jeho víra nikdy nezažila. V dopise z prosince 1944, který se podařilo propašovat z vězení, Delp napsal: „*Snažím se, abych se nenechal zlomit, i kdybych měl jít na šibenici. Vždyť všude mě provází síla Boží.*“ Gestapo mu nabídlo, že ho ušetří, když vystoupí z Tovarystva Ježíšova. Delp odmítl, ač dobře věděl, že si tím podepsal ortel smrti.

6. února si připomínáme sv. Pavla Mikiho a jeho druhů. Roku 1542 dopluli k japonským břehům první Evropané po Marku Polovi a sedm let nato vedl jezuitský kněz, svatý František Xaverský, první misii do Japonska. Japonské úřady se k misionářům chovaly vstřícně, protože si od styků se Západem slibovaly rozšíření obchodu. Byla založena řada křesťanských komunit a postupem času přicházeli další misionáři. Křesťanství přijal i syn vysokého japonského důstojníka Pavel Miki a roku 1582 vstoupil do jezuitského semináře. Stal se z něj výmluvný a energický kazatel.

Přístup ke křesťanům se však změnil, když fakticky vládce Japonska Tojotomi Hidejoši dospěl k přesvědčení, že Západ chce Japonsko kolonizovat a křesťanství využívá jako prostředku k proniknutí do země, a proto roku 1587 postavil křesťanství mimo zákon. Zákaz se však zpočátku

uplatňoval jen částečně. Ale v prosinci 1596 byli Miki a šest františkánských misionářů, sedmáct japonských laiků a dva další japonští jezuité v Ósace zatčeni a odsouzeni k ukřižování v téměř tisíc kilometrů vzdáleném Nagasaki, městě s nejpočetnější křesťanskou komunitou. Každému uřízli lalůček levého ucha, což byl tradiční symbol hanby, a potom museli nastoupit cestu sněhem do Nagasaki, jež trvala celý měsíc. 5. února byli na vrchu nad městem připoutáni provazy a řetězy ke křížům a potom probodáni oštěpy. Mučedníci vzdorovali až do konce. Když je vedli na smrt, zpívali Te Deum. Pavel Miki kázal shromážděnému davu ještě z kříže. Svatý Pavel Miki řekl: „*Po příkladu Ježíše Krista odpouštím svým pronásledovatelům. Necítím k nim nenávist. Prosím Boha, aby se nad všemi slítoval, a doufám, že má krev se na mé bližní snese jako úrodný déšť.*“

8. února si připomíná církev sv. Josefínu Bakhitu, která byla v sedmi letech unesena a prodána do otroctví. Následujících devět let si ji různé pánové prodávali mezi sebou, mučili ji a zneužívali. Jedním z nich byl osmanský voják, který jí vyřezal do kůže šedesát různých vzorů. Jizvy jí zůstaly po celý život. Žila v hrůze a v každodenním ponižování. Tehdy dostala jméno Bakhita a později si už ani nedokázala vzpomenout na své skutečné jméno – Bakhita znamená „šťastná“. V roce 1883 ji koupil italský diplomat Callisto Legnani. Byl první, kdo ji netýral. O dva roky později se vrátil do Itálie a Bakhitu vzal s sebou. Tam přešla do jiné rodiny, k Michielovým, a dělala chůvu jejich dceři Mimmině. Roku 1888 nebo 1889 museli Michielovi služebně odcestovat k Rudému moři a svěřili Bakhitu a Miminu do péče ženskému řádu sester kanosiánek neboli „dcer Božské lásky“ v Benátkách. V roce 1890 byla Bakhita pokřtěna. V řádu už zůstala do konce života, zpočátku s nesouhlasem Michielových, kteří si přáli, aby za nimi přijela na Blízky východ. O šest let později vstoupila do řádu a přijala jméno Josefina. Roku 1902 ji řád vyslal do Schia severně od Benátek. Právě zde si získala pověst svou svatostí. Všichni si vážili její pokory, laskavosti a nesmírné zbož-

nosti, a to natolik, že její pověst se navzdory veškeré skromnosti roznesla po celé Itálii. V Schiu se jí dostalo jména „la nostra madre moretta“ neboli naše černá matka. Na sklonku života vážně onemocněla a trpěla bolestmi. Nicméně až do konce si uchovala stydlivou, radostnou mysl, vždy byla ochotna činit, „jak si Pán přeje“. O kanonizaci se žádalo takřka okamžitě po její smrti. Sv. Josefa prohlásila: „*Když jsem viděla slunce, měsíc a hvězdy, říkala jsem si: Kdo je asi pánem těch krásných*

věcí? A nesmírně jsem si přála spatřit Její, poznat Její a vzdát Mu chválu.“ Od svatořečení 1. října 2000 se hrob sv. Josefy Bakhity v schijském chrámu stal pravidelným poutním místem stále většího počtu katolíků. Ona je jediná soudánská světice.

Pavel Kovář

JAK SE MÁM MODLIT?

MODLITBA JAKO SPRCHA

Často se setkávám s lidmi, kteří mi kládou otázku: „*Pane faráři, jak se mám modlit, když chodím do práce a mám starosti o rodinu? Jak najít cestu k modlitbě?*“

Nabízím vám několik podnětů k tomu, jak se modlit z knihy Christine Ponsardové *Víra v rodině*, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Rozhodnout se pro modlitbu

Všechno začíná tím, že se pro modlitbu rozhodneme. Když budeme čekat, až nám na ni vybude čas, je jisté, že se nikdy modlit nezačneme. Správná otázka nezní: Mám na modlitbu čas? Zní: Jaké místo modlitba v mém životě zaujímá? Jestliže jsem pochopil, že je důležitá, ba dokonce prvořadá, čas si pro ni udělám. Ukažme si to na jednom konkrétním přírovnání. Jestliže mi záleží na osobní hygieně, čas na osprchování a vyčištění zubů si najdu vždycky, i kdybych musel vstávat o trochu dřív. Má modlitba v mém životě alespoň tak důležité místo jako sprcha?

„Skočit do vody a plavat“

Je potřeba začít s modlitbou a na nic nečekat. Modlit se naučíme tak, že se budeme modlit. Kdo se chce naučit plavat, nemůže se spokojit s tím, že zná plavecké pohyby teoreticky. Dokud se neodhodlá a do vody neskočí, plavat nebude.

Když se chceme modlit, musíme skočit do vody – nebo spíš do Boží lásky. Jde o prostý úkon naší vůle: „*Pane, jsem tady pro tebe. Nevidím tě ani neslyším, ale vím, že tu jsi. Tento čas modlitby věnuji tobě. Dělej si s ním, co sám chceš.*“ Toto rozhodnutí závisí jen na nás; Bůh je tu přítomen stále, neklade si žádné podmínky a stále touží po tom, aby nás přijal.

Přestat modlitbu hodnotit

„*Dobře jsem se pomodlil,*“ nebo naopak: „*Modlím se špatně.*“ Ale co o tom já můžu vědět? Hodnota modlitby na tom, co pocituji, nikdy nezávisí. Opravdu nikdy. Pán po mně ostatně ani nechce, abych svou modlitbu hodnotil. Žádá mě jen, abych se modlil, abych prostě a jednoduše obětoval svůj čas jenom jemu. Ještě jedno přírovnání. Všichni dobře víme, že spálit se člověk může, i když je zataženo. Stejně tak, tápeme-li v duchovní mlze, neznamená to, že naše srdce neozářuje Boží světlo; když nás modlitba nudí, neznamená to, že je neplodná.

Učinit konkrétní praktická opatření pro podporu modlitby

Je potřeba zvolit konkrétní okolnosti, abychom vytrvali. Pro každodenní modlitbu jsou blahodárná určitá praktická opatření: stanovit si pevnou hodinu (pokud možno každý den stej-

nou); zvolit si místo a polohu, která podporuje usebranost: vždyť se modlíme i svým tělem. Nesnažme se najít pro modlitbu ideální podmínky. Takové samozřejmě neexistují, protože Bůh se s námi nesetkává v ideálním světě, ale v konkrétních situacích našeho každodenního života. I když v našem domě není nikdy úplné ticho, neznamená to, že Pán naší modlitbě nepožehná!

V modlitbě vytrvat

Když jsem se rozhodl věnovat čtvrt hodinu tiché modlitbě, zůstanu čtvrt hodiny v tichu před Bohem. Na tom, že nevím, co mám během těch pár minut, které mi připadají hrozně dlouhé, dělat, nezáleží. Nezáleží ani na tom, že pociťuji jen neurčitou nudu a z modlitby mě vytrhuje spousta neodbytných myšlenek. Důležité není to, co dělám já, ale to, co Bůh působí ve mně, a to v danou chvíli nevidím.

Máme ale velmi zdatného a houževnatého nepřítele, který vyzkouší všechno možné, aby nás od modlitby odvrátil. Můžeme si být jisti, že nás bude chtít všemi prostředky přelstít, abychom od času vyhrazeného každý den pro Pána upustili. Když přijde doba, kterou jsme si pro modlitbu

vyhradili, nevyhnutelně nám začne připomínat spoustu věcí, které musíme teď hned udělat, a lživě nás bude přesvědčovat: „*Pomodlíš se někdy jindy.*“ Je však velmi pravděpodobné, že k tomuto „někdy jindy“ už nedojde a my den uzavřeme bez modlitby.

Důvěřovat všemu navzdory

„*Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval*“ (Řím 8, 31. 37). Nemějme ze zápasu o modlitbu strach. Ten, kdo nás k ní volá, je zároveň tím, díky němuž jsme si jisti vítězstvím. Prostě se pro modlitbu rozhodněme a ostatní nám bude přidáno.

*pro Věžník vybral
P. Tomáš*

OHLEDNUTÍ ZA NÁVŠTĚVOU AD LIMINA APOSTOLORUM

V pátek 14. února 2014, v den, kdy jej před 24 lety papež Jan Pavel II. jmenoval brněnským diecézním biskupem, se biskup Vojtěch Cikrle spolu s ostatními českými a moravskými biskupy setkal se Svatým otcem Františkem. V neděli 16. února 2014 byl brněnský biskup hlavním celebrantem a kazatelem mše v bazilice sv. Bartoloměje, která dříve nesla jméno jeho patrona, sv. Vojtěcha.

V neděli 16. února 2014 v 9:30 hodin se čeští a moravští biskupové sešli v bazilice sv. Bartoloměje s poutníky k poslední společné bohoslužbě slavené během návštěvy ad limina. Hlavním celebrantem a kazatelem byl brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

Bazilika sv. Bartoloměje, dříve kostel sv. Vojtěcha, byla postavena krátce po smrti sv. Vojtěcha a a dodnes je zde uchovávána relikvie tohoto světce. V březnu 2013 zde byla uložena také relikvie blahoslavené řeholní sestry Restituty Kafkové, rodačky z Brna.

Biskup Vojtěch Cikrle v úvodu své promluvy při bohoslužbě řekl: „*Jsmo na pouti, ne na výletě. Od pouti, na rozdíl od výletu, očekáváme zázrak proměny našeho života: rozlomení okovů a pout, kterými jsme drženi v otroctví zla, zasypání propastí mezi mnou a Bohem, stržení zdí oddělujících nás navzájem. U apoštolských prahů očekáváme uzdravující dotek Krista, který nám umožní doko-*

naleji přijmout a naplnit naše vlastní poslání, ať už je jakékoliv. Očekáváme láskyplné objetí stále mladé matky církve s její dlouhověkou tradicí, abychom takto obdarováni mohli růst ke svobodě Božích dětí.“

V kázání, v němž reagoval na biblické texty z knihy Sírachovcovy (Sir 15,16-21) a z Matoušova evangelia (Mt 5,17-37) biskup Cikrle připomněl, že otázky Sírachovcových současníků jsou stále přítomné i v dnešní době: „... a Sírachovec odpovídá i nám: *Jsi svobodný. Můžeš vztáhnout ruku, po čem chceš. Po ohni i po vodě. Po životu i po smrti. Za svá rozhodnutí však neseš odpovědnost ty sám. Ne Hospodin (...). Kdyby žil Sírachovec v době novodobých olympijských her, třeba by použil příklad vztahu sportovec - trenér. Dobrý trenér nevyžaduje jen to, co se jeho svěřenci líbí a co dělá rád, ale vyžaduje to, co je důležité, aby obstál v silné konkurenci. Když to sportovec nepřijme a svému trenérovi neuvěří, když si myslí, že bude lepší, bude-li si to dělat po svém, je s jeho sportovní kariérou konec. V duchovní oblasti je to podobné. Důvěra v Boha otevírá cestu ke stupňům vítězů. Sportovní hantýrkou řečeno otevírá cestu k tomu, abychom mohli stát na bedně. Ta nebeská je nesrovnatelně větší, než ta v Soči...*“

Biskupství brněnské

HOMILIE BISKUPA VOJTĚCHA CIKRLEHO

PŘI POUTNÍ BOHOSLUŽBĚ V RÁMCI NÁVŠTĚVY AD LIMINA APOSTOLORUM

ŘÍM, BAZILIKA SV. BARTOLOMĚJE, 16. ÚNORA 2014

Milí spolubratři v biskupské, kněžské a jáhenské službě,

milé sestry a bratři, žijící různými formami řeholního a zasvěceného života,

milí bohoslovci,

milé sestry a bratři, spolupoutníci k apoštolským prahům.

Jsmo na pouti, ne na výletě. Od pouti, na rozdíl od výletu, očekáváme zázrak proměny našeho života: rozlomení okovů a pout, kterými jsme drženi v otroctví zla, zasypaní propastí mezi mnou a Bohem, stržení zdí oddělující nás navzájem.

U apoštolských prahů očekáváme uzdravující dotek Krista, který nám umožní dokonaleji přijmout a naplnit naše vlastní poslání, ať už je jakékoliv. Očekáváme láskyplné objetí stále mladé matky církve s její dlouhověkou tradicí, abychom takto obdarování mohli růst ke svobodě Božích dětí.

Mešní bohoslužba, kterou nyní slavíme, nám předkládá úryvky Písma, abychom se jich vírou, rozumem i citem dotkli a vstoupili do této tradice.

Ze zpěvníku písní Božího království, tedy z knihy žalmů, jsme vyslechli část písně, která by se dala nazvat ódou na Boží zákon. Abecedně řazené osmiverší textu zcela nejdělnější začíná v naší mateřštině dvojím konstatováním: „Blaze těm...“ (nebo v jiných překladech „Šťastní jsou...“). Tedy: „Blaze těm, jejichž cesta je bezúhonná, kteří krácejí v zákoně Hospodinově. Blaze těm, kdo dbají na jeho přikázání, hledají ho celým srdcem.“ Výrazy, které se v žalmu stále opakují - zákon, nařízení, příkazy, pravda, spravedlnost, cesta a další, jsou vždy myšleny jako dar Boha, který pomáhá člověku, aby nebloudil.

Právě zmíněný zákon a jeho přikázání tvoří střed úvah Ben Siracha na otázky jeho soukmenovců žijících v cizině, a to v prostředí - odpusťte mi ten výraz - vše válčující helénské kultury, jejíž zákony a požadavky na ně doléhají. Je zde možné nalézt více styčných bodů s naší dobou, než bychom čekali. Židé žijící mimo svou vlast si v tlaku cizího prostředí uvědomují, že jejich životní kroky zahrnují rozměry dobra a zla, a tak hledají orientaci. Uvažují: Jestli nás Hospodin do této doby, do této kultury zasadil a dal nám svobodu, není vlastně odpovědný za to, že naše kroky někdy směřují skrze zlo, nebo přímo ke zlu? Jinak řečeno: Není vlastně on odpovědný za naše hříchy? - Podobně se dnes říká: „To, že jsem utekl od manželky (či od manželky) a od dětí za někým jiným, za to může chemie mých hormonů. A od koho je mám? Kdo mě stvořil?“ Nebo je dnes láková odpověď: „Taková už je doba. Moje vina to není, co proti tomu mohu sám udělat?“

A další otázka Sirachovcových současníků? Jestli našim primitivním předkům, kteří byli kočovníky a putovali pouští, dal Hospodin k jejich orientaci nějaký zákon, může tento zákon platit i nyní, v naší moderní době? Neměli bychom přijmout něco, co by více odpovídalo duchu naší helénské současnosti? Možná by to pozvedlo naši klesající popularitu...

Milí přátelé, tyto otázky jsou stále přítomné. - A Sirachovec odpovídá i nám: Jsi svobodný. Můžeš vztáhnout ruku, po čem chceš. Po ohni i po vodě. Po životu i po smrti. Za svá rozhodnutí však neseš odpovědnost ty sám. Ne Hospodin. Ale je pravdou, že Hospodinu se vždy líbí dobro a chce, abys byl orientovaný k životu a moudrosti. On ni-

komu neporoučí, aby hřešil (a dalo by se ještě dodat: ani aby si vytvářel své vlastní zákony).

Kdyby žil Sirachovec v době novodobých olympijských her (jako těch, které právě probíhají v Soči), třeba by použil příklad vztahu sportovce - trenér. Dobrý trenér nevyžaduje jen to, co se jeho svěřenci líbí a co dělá rád, ale vyžaduje to, co je důležité, aby obstál v silné konkurenci. Když to sportovec nepřijme a svému trenérovi neuvěří, když si myslí, že bude lepší, bude-li si to dělat po svém, je s jeho sportovní kariérou konec.

V duchovní oblasti je to podobné.

Důvěra v Boha otevírá cestu ke stupňům vítězů. Sportovní hantýrkou řečeno otevírá cestu k tomu, abychom mohli stát na bedně. (Ta nebeská je nesrovnatelně větší, než ta v Soči.)

Dnešní evangelní úryvek je Ježíšovým komentářem Mojžíšova zákona ve formě: „Slyšeli jste – já však vám říkám.“ Těto formě se říká antiteze, ale Ježíšova slova žádnými antitezemi nejsou. Ježíš nepopírá, ale jen rozšiřuje a vysvětluje zákon neboli tóru. Sám říká: „Nepřišel jsem Zákon a Pro-roky zrušit, ale naplnit.“ Naplnit tak, jak to dokáže

jenom milující Syn. Základ jeho spravedlnosti není nic jiného než láska k Otci. Mluví s autoritou, která se rovná autoritě toho, od kterého pochází Desatero. Nesype ze sebe zákony, které jsou (mezi námi) daleko přísnější, než to, co bylo předtím. Nejde mu o to, aby nás spoutal a omezil, aby nám všechno zakázal a vyhlásil tresty. Jeho slova jsou radostnou zvěstí – evangeliem, osvobozením, darem pro Boží život v nás. Jen v opravdovém Božím synovství spojujícím nás s Kristem, můžeme objevit darovanou svobodu a své pozvání k účasti na jeho plánu spásy, který je cestou života i pro každého z nás. Jen když budeme dcerami a syny Otce, uvidíme jako výraz jeho lásky nejen Desatero, ale i slova dnešního evangelia.

Touto cestou života šli i sv. Bartoloměj, sv. Vojtěch, blahoslavená řeholní sestra Restituta Kafková, evangelík Dietrich Bonhoeffer a další, kteří opravdově přijali své Boží synovství v těžkých okolnostech dějin a kteří jsou zvláštním způsobem přítomni i v tomto chrámu. I my jsme v něm nyní přítomni, abychom se navzájem setkali a přijali svého i jejich Pána.

AD LIMINA APOSTOLORUM

Již delší dobu slibuji otci Tomášovi článkuček pro své bývalé farníky v Třešti a pilehlých farnostech do vašeho skvělého farního časopisu, který zásluhou redakce dostávám a se zálibou vždy celý podrobně pročítám. Bohužel čas byl rychlejší než já, a proto vždy proběhl termín uzávěrky, aniž bych stačil dodat text.

Až nyní se našla příhodná chvíle. A ta také určila téma mého příspěvku. Počátkem minulého týdne jsme se společně s ostatními biskupy vrátili z Říma, kde se konala návštěva nazývaná „Ad limina apostolorum“. Je dost možné, že jste ve sdělovacích prostředcích (ČT, Noe, Proglas apod.) zachytili nějaké zprávy na toto téma.

Také já se chci s Vámi podělit o několik postřehů z této mimořádné události.

Koná se pravidelně každých pět let. Vzhledem k časovým možnostem papeže Benedikta XVI. jsme ji konali naposled v listopadu 2005.

Jak už vyplývá z názvu, je prvním cílem navštívit hroby apoštolů a čtyř velkých bazilik v Římě.

Dalším úkolem biskupů je setkat se s pracovníky jednotlivých kongregací. Sedm základních kongregací navštívili společně všichni biskupové. Ostatní jen ti, kteří jsou v naší biskupské konferenci pověřeni speciálním úkolem.

Já například jsem delegátem pro mládež, a proto jsem s biskupy zodpovědnými za laiky, rodiny a migranty navštívil Papežskou radu pro laiky.

Třetím a velmi důležitým bodem celého našeho týdenního pobytu bylo osobní setkání s Petrovým nástupcem, papežem Františkem. Jistě Vás bude zajímat, jak se takové setkání odehrává. Při minulé návštěvě papež Benedikt XVI. se setkal s každým biskupem odděleně. Papež František volil způsob společného setkání všech patnácti biskupů se Svatým otcem. V první části setkání pan kardinál Dominik Duka v italské přednesl souhrnnou zprávu o situaci naší církve od počátku 20. století až do současnosti. Svatý otec velmi pečlivě tuto informaci vyslechl. Pak pokračoval dialog. Svatý otec kladl mnohé otázky, převážně pastoračního rázu.

Ptal se na situaci našich kněží, kolik máme kněžských a řeholních povolání. Ptal se na situaci farností, zda se u nás zpovídá, kolik se uzavírá svateb v kostele a mnoho dalších důležitých otázek. Jeden z našich biskupů se ptal papeže Františka, jaká je priorita pro dnešní církve a římskou kurii? Svatý otec odpověděl velmi srozumitelně. Priorita v církvi je jediná: misie, evange-

lizace, hlásání Krista. Pokud jde o práci kurie, připomenul papež zásadní rozměr, aby kurie sloužila potřebám místních církví. Připomenul také nutnost profesionality a transparentnosti. Jiný biskup se ptal, kde bere papež svůj pověstný optimismus a nadhled a bezprostřednost, kterou si získává každého člověka, který se s ním setká. Svatý otec bez váhání řekl: *Ráno – modlitba, modlitba, modlitba a večer - hodina adorace Eucharistie.*

Závěrem bych chtěl zdůraznit něco velmi podstatného. Naše setkání nebylo jenom krásným osobním zážitkem nás biskupů. Každý z nás přinesl do Říma ve své mysli a ve svém srdci celou svou diecézi, všechny nám svěřené, celou realitu našich místních církví, se všemi radostmi i bolestmi, se všemi starostmi i nadějemi. A věřím, že se nám to podařilo. A teď, po návratu domů, chceme všechno, co jsme viděli, slyšeli, a co se nás dotklo, přinést do naší každodenní reality. Trochu nadneseně bych řekl, že by náš život měl být jiný před a po „Ad limina“.

To přeji i Vám všem a celé naší zemi, aby tato návštěva přinesla mnohé plody.

Mons. Pavel Posád

POZDRAV ZE ŠLUKNOVA

Srdečně Vás všechny zdravím a přeji Vám všem vše dobré od Pána pro duši i pro tělo nejen do nového roku, ale po celý život zde i na věčnosti.

Měl jsem obavy, co všechno mě čeká v nejnepříjemnějším městě ČR, ve Šluknově, kam jsem nastoupil v neděli 25. 8. 2013. Obavy ale byly zbytečné. Byl jsem přátelsky přijat P. Pavlem Procházkou, mým spolužákem z dob studií, ale i mým sousedem z Třeště.

Co se všechno odehrálo za půl roku, se nedá napsat do Věžníku, natož do jednoho článku. Nastíním pouze několik věcí, které mi utkvěly v paměti. Každý den máme mši svatou: přímo ve Šluknově ve středu, v pátek a v neděli, v sobotu navečer máme mši sv. v Lipové (s nedělní platností). V neděli jezdíme ještě do Velkého Šenova, kam jezdíme i ve čtvrtek. Kromě toho máme jedenkrát týdně mši sv., v úterý, v domově důchodců v Lipové. Jedenkrát týdně navštěvujeme domov důchodců a často chodíme k nemocným a starým lidem domů. Píší v množném čísle, ale již znám ta místa, takže chodím i sám. K tomu patří samozřejmě i domov důchodců ve Šluknově.

Ve Šluknově žije skoro 6.000 obyvatel. Je zde i zámek, proto je velký. Je větší než v Batelově a je bohatěji zdobený. Opraven je nejen vnitřek, ale i vnějšek kostela. Po stranách kostela jsou balkony, či oratoře, i tři nad sebou, takže kapacita kostela je asi 3.000 lidí. Tolik lidí jsem zde samozřejmě ještě neviděl, i když při koncertech a velkých událostech – těch není málo – je na 200 lidí.

Po každé mši svaté jsou ministranti zvaní na faru na malé obcerstvení, což je čaj a nějaká buchta či zákusek. Nákupy provádíme nejen ve Šluknově, ale i v Německu, kam to máme do deseti km. Obcerstvení se koná v sále, kde bývá 10 i více návštěvníků.

Obcerstvení pro zpěváky, orchestr či zájezdy bývá i pro více než 100 lidí. Vše zajišťuje a připravuje otec Pavel. Já mu jenom pomáhám, neboť, jak jistě všichni dobře víte, on si nedá do ničeho mluvit.

Každé ráno se setkáváme na modlitbu breviáře, po snídani nás čekají další úkoly: připravujeme a zdobíme kostel z květin, které vypěstujeme na zahradě, nebo které nám dají hodné babičky, anebo jedeme na zeleň do lesa. A to nejsou pouze větve, ale i ozdobné rostliny.

V poledne P. Pavel uvaří oběd, který se nedá, co se týká kvality, s restaurací srovnat, neboť mnoho ingrediencí je i z Německa, kde jsou některé potraviny nejen lacinější, ale i kvalitnější.

Topíme sice i plynem, ale máme dvoje kachlová kamna, kterými vytápíme faru. Dřevo si kupujeme, dostáváme, nebo si prostě přivážíme „větve“ přímo z lesa.

První velkou mši svatou, při které jsem koncebroval, byla tzv. „Hubertská mše“. Účast byla asi 300 lidí. /1 lesnická škola, škola sociální se svými vyučujícími a ostatní věřící i z okolí/. Studenti byli v lesnických uniformách, pušky na ramenou, měli s sebou psy, nebo na ruce i sokoly. Vedle oltáře stál sbor trubačů na lesní rohy, který doprovázel mši svatou.

Během prosince zde proběhly 3 koncerty: 1. koncert pod vedením Davida Ebena /bratr Marka Ebena/. Zpívali česky a latinsky adventní písně /Schola Gregoriana Pragensis/. Účast asi 120 lidí. 2. koncert: Máme mladou a šikovnou talentovanou varhanicí Martinu, která zde měla také koncert. Vstupné bylo tentokrát dobrovolné, účast byla téměř stejná. 3. koncert provedl vilémovský chrámový sbor, který pod vedením MUDr. Englerové a jejího manžela Patrika zpíval 29.12., bylo to v neděli, mši Jakuba Jana Ryby: Česká mše vánoční. Účast zase asi 200 lidí.

Šluknovský výběžek, jako Třešt, je místem betlémů. Za Německa zde měla každá rodina svůj betlém. Nyní střediskem výstavy betlémů je kostel, kde je krásný ze dřeva vyřezávaný betlém skoro 7 m dlouhý, který jezdí obdivovat nejen Češi, ale i mnoho Němců. Na faře bylo asi 8 betlémů. Jeden měl p. farář i z Třeště, jeden od Romů ze Slovenska a jeden od dětí z Charity, která zde vznikla asi před pěti lety. Její ředitelkou je p. Dr. Evelin /Eva/ Habel, která pochází z Mnichova a která opustila svůj domov a žije zde ve Šluknově. Vzdala se svého výnosného postavení a odešla do Šluknova pomáhat těm, kteří potřebují pomoc a jsou v nouzi a stát již nemá pro ně nejen práci, ale i zájem. Ti také tvoří nemalou skupinu lidí v kostele a ministranty u oltáře. V době vánoční si přišlo prohlédnout betlémy v kostele a na faře skoro 2.000 návštěvníků. Velkou část tvoří lidé z Německa. Další betlém je na zámku pro návštěvníky a v několika betlémářských rodinách. Takže slovo „nuda“ zde opravdu nemá místo, neboť – a to sami dobře víte – stavění a bourání betlémů je velká práce.

Další velká událost, kterou jsem zde prožil: 13. 1. je fatimský den, ale ve Filipově je

též velká slavnost. Zde byla uzdravena (a je to lékařsky potvrzeno) paní /Magdalena/. Je to jediný uznávaný zázrak uzdravení v ČR. Plný kostel lidí, dva autobusy poutníků ze Žarošic, kdy většina šla ze Šluknova pěšky o půlnoci, aby byli přítomni mše svaté, která se konala ráno ve 4.00 hodin za účasti 2 biskupů: P. Baxanta a P. Posáda.

Už si myslím, že napoprvé jsem vám toho napsal dost. A tak mi dovoluje ještě jednu myšlenku na závěr: Někdy se ptám sám sebe: Kde je tvůj domov? A odpověď je tato:

1. domov je od Pána Boha – u rodičů,
2. domov je od lidí – všechna kaplanská a farářská místa, která jsem navštívil. Pro vás je tím 2. domovem vaše rodina, kde žijete. 3. domov je u Pána. A tam všichni jednou: nashledanou.

V tomto duchu jsem prožil advent, Vánoce, které sice již skončily, ale Kristovo narození prožíváme každý den. Kéž tomu tak je i u vás každý den.

Vše dobré ze srdce přeje a Vám všem vyprošuje

P. Jirí Balabán
Šluknov, 16. 2. 2014

INTENCE

BŘEZEN

9	neděle	1. neděle postní	Za živou a zemřelou rodinu Kotlíkovu a duše v očistci
			Za zemřelé členy rodiny Chlupovy a Wagnerovy Za Jaroslava a Blaženu Lysých z Hodic a celou živou i zemřelou rodinu
14	pátek	Pátek po 1. neděli postní	Za zemřelého Mgr. Vladimíra Vychytu a jeho živou rodinu
16	neděle	2. neděle postní	Za Jana a Františku Lysých z Bukové; za jejich dva syny a dvě dcery, snachu, vnuka a čtyři zetě a za rodiče Sedmíkovy a duše v očistci
			Za manžela Josefa Šalandu, rodiče a sestru a jejich živé rodiny
19	středa	Slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie	Za Josefa a Josefku Hekrdlovy, Karla Radkovského a jeho manželku Josefu, bratra Josefa a sestru Anežku s manželem a duše v očistci
21	pátek	Pátek po 2. neděli postní	Za Josefa a Marii Novákovy, rodinu Novákovu a Šmídovu
23	neděle	3. neděle postní	Za Josefa Kubů, bratra Františka a manželku, sestru Marii a manžela, rodiče a celý rod Kubů a Tomšů
			Za rodiče Balíkovy, sestru a švagra Musilovy a rodiče Musilovy Za Kristýnu a Josefa Matouškovy, syna Josefa, Leopolda Urbance a vnučku Jarmilu
25	úterý	Slavnost Zvěstování Páně	Za živou a zemřelou rodinu Lukšovu a Nevoralovu
26	středa	Středa po 3. neděli postní	Za Dp. Josefa Roháčka, rodiče, sourozence a duše v očistci
28	pátek	Pátek po 3. neděli postní	Za Jana a Marii Tůmovy, dvoje rodiče, živou a zemřelou rodinu
30	neděle	4. neděle postní	Za Lidmilu Vokřínkovou, rodiče Wiederlechnerovy a Lysovy a celou živou a zemřelou rodinu
			Za rodiče Novákovy, syna Františka a duše v očistci Za Emilii Divišovou, syna, za dvoje rodiče, za Josefa Mezeru, syna a celou rodinu

DUBEN

1	úterý	Úterý po 4. neděli postní	Za Marii a Jindřicha Kovářovy s rodinou, rodinu Rázkovu a duše v očistci
2	středa	Středa po 4. neděli postní	Za Františka Šalandu, manželku Kristýnu, rodiny jejich dětí a duše v očistci
4	pátek	Pátek po 4. neděli postní	Za živou i zemřelou rodinu Johnovu a duše v očistci
6	neděle	5. neděle postní	Za farníky
			Za rodiče Smejkalovy, dvě sestry a jejich muže, za dva bratry a duše v očistci
9	středa	Středa po 5. neděli postní	Za Václava a Marii Tománkovy, dvoje rodiče a celou živou i zemřelou rodinu

11	pátek	Pátek po 5. neděli postní	Za rodiče Vokřínkovy, zemřelou i živou rodinu
13	neděle	Květná (pašijová) neděle	Za farníky
			Za rodiče Vytiskovy a rodinu Guttvaldovu
16	středa	Středa Svatého týdne	Za Aloise Roháčka, dvoje rodiče, sourozence a duše v očistci
17	čtvrtek	Zelený čtvrtek	Za farníky
20	neděle	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	Za Ladislava a Ludmilu Štrejbarovy, rodiče, sourozence a švagry
			Za rodiče Divišovy, jejich sourozence, zetě, snachu, dva vnuky a duše v očistci
			Za rodiče Tůmovy, syna Jaroslava, jeho syna Petra a za živou rodinu Tůmovu a duše v očistci
21	pondělí	Pondělí v oktávu velikonočním	Za Františka Mífku, rodiče, snachu a přízeň
23	středa	Středa v oktávu velikonočním	Za rodiče Vidrlechnerovy, bratra Františka, švagrovou Květoslavu a živé i zemřelé příbuzné
25	pátek	Pátek v oktávu velikonočním	Za Jaroslava Klímka, manželku, tři syny a celou přízeň
27	neděle	Poutní slavnost sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve	Za Ludmilu a Ladislava Štrejbarovy a tetu Vlastu
			Za Jana a Anežku Foitlových, syna Jana a Josefa Fatrdleho
29	úterý	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy	Za P. Aloise Bumbálka, rodiče a sourozence
30	středa	Středa po 2. neděli velikonoční	Za MVDr. Stanislava Chvátala, rodiče Holubovy a celou živou a zesnulou rodinu

KVĚTEN

4	neděle	3. neděle velikonoční	Za Jana a Julii Pelikánovy, dcery a syny a celou živou a zemřelou rodinu
			Za rodinu Hávovu, zetě Františka a duše v očistci
7	středa	Středa po 3. neděli velikonoční	Za Marii a Františka Hájkovy, Antonína Roháčka a sourozence
9	pátek	Pátek po 3. neděli velikonoční	Za Lubomíra Fuxu, dceru Kristýnku a za duše, na které nikdo nepamatuje
11	neděle	4. neděle velikonoční	Na vlastní úmysl
			Za Antonína a Ludmilu Kadlecovy a dvoje rodiče; za Antonína a Hermínu Kadlecovy, syna Antonína a snachu Ludmilu
14	středa	Svátek sv. Matěje, apoštola	Za Leopoldu Roháčkovou, rodiče, sourozence a duše v očistci
16	pátek	Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech	Za rodiče Tomáškovy, jejich syna Františka a dceru Boženu

18	neděle	5. neděle velikonoční	Za Stanislava Nováka, za živou a zemřelou rodinu Svěrákovu, Novákovu, Kubalovu, Štumarovu a sestry Štumarovy Za Josefa Vejmelka, rodinu Vejmelkovu a Martinkovu Za Davida Svátka a za živou i zemřelou rodinu Antonů a Paclíkovu
21	středa	Svátek Výročí posvěcení katedrály	Za rodiče Špínarovy, rodinu Jílkovu, tetu Terezii a Marii Votavovou
23	pátek	Pátek po 5. neděli velikonoční	Za rodiče Běhalovy, zemřelou a živou rodinu Vychytovu a Švejdovu a za vyslyšení proseb
25	neděle	6. neděle velikonoční	Za rodiče Trojanovy, syny a dceru Za Josefa Mezeru a syna Jiřího, švagrovou Emilii - jejího syna Pavla a duše v očistci
27	úterý	Úterý po 6. neděli velikonoční	Za rodiče Fexovy, dva syny, dceru a zetě Karla Bílého
28	středa	Středa po 6. neděli velikonoční	Za Dp. Františka Vrátila, živou a zemřelou rodinu a duše v očistci Za rodiče Šalandovy, dceru Bohumilu a syna Josefa
30	pátek	Památka sv. Zdislavy	Na úmysly návštěvníků Noci kostelů

DIÁŘ OTCE TOMÁŠE

19.3.	18:00	Slavnost sv. Josefa – Třešť	hlavní celebrant P. Jiří Jeniš
21.3.		začátek přípravy dětí na sv. přijímání na faře	z Osové Bítýšky
25.3.	18:00	Slavnost Zvěstování Páně Třešť (žehnáni těhotným maminkám)	18:00 mše sv.
29.3.		Jezdovice – mše sv.	30.4. táborák na faře
2.4.	19:00	setkání rodičů dětí před sv. přijímáním na faře	4.5. 15:00 procesí do polí a prosba za úrodu
3.4.	16:00	mše sv. v pečovatelském domě	8.5. farní pouť
5.4.		Třeštice – mše sv.	10.5. výlet ministrantů do kněžského semináře do Olomouce
9. a 11.4.	15:00-18:00	- předvelikonoční svátost smíření v Třešti	23.5. Noc kostelů
10.4.		předvelikonoční svátost smíření v Růženě	24.5. 18:30 Hodice – mše svatá v kulturním domě
12.4.		diecézní setkání mládeže s biskupem v Brně	29.5. Jeden den na Petrově – výlet dětí z náboženství do Brna
13.4. Květná neděle			31.5. 09:30 svátost smíření dětí před sv. přijímáním
	15:00	křížová cesta na Křížový vrch	1.6. 08:00 Růžená
17.4.	09-12	velikonoční dílny v konírně	10:00 Třešť – první svaté přijímání dětí
20.4.	15:00	velikonoční koncert	
27.4.	10:00	Poutní slavnost sv. Kateřiny Sienské, poutní mše sv.,	8.6. Slavnost Seslání Ducha svatého

TÁBORÁK V KOSTELE?

Milí spolufarníci,

chtěli bychom se pokusit vysvětlit důvody a motivy, které nás vedou k určitým, ne vždy s pochopením vnímaným, změnám ve výzdobě kostela sv. Kateřiny.

Tím kamenem úrazu, i když to přirovnání trochu kulhá, jde totiž o vosk, myslíme způsob rozestavění svící na hlavním oltáři se svatostánkem. Světlo svící mělo, má a vždy bude v církvi a kostelech mít své nezastupitelné místo. A to především svou symbolikou, ale i prostou skutečností jako je osvětlení bohoslužebného prostoru. Vnitřek kostela je dnes při mši zaplaven září reflektorů a tak jen občas si můžeme vychutnat mihotavé pološero svící, tak jako například v pátek před čtvrtou nedělí adventní. Symbolika světla v dnešní době, která 24 hodin denně a sedm dní v týdnu marnotratně rozhazuje megawatty světelné elektřiny, však neslábne. I nově používané seskupení svící na oltáři, možná pro někoho nezvyklé, je plné symbolických vyjádření. Že v něm lze spatřovat táborák, tak to zajisté zpochybnit nelze. Stejně tak může dýmající kadidelnice připomínat útok bojovým dusivým plynem či roztodivné polštářky v lavicích vyvolávat iluzi perské tržnice.

Mohou být ale jiné úhly pohledu. Několik svící pohromadě symbolizuje hořící keř, ze kterého Bůh oslovil Mojžíše. Může představovat oheň, který pohltil Gedeónem připravené maso a nekvašené chleby poté, co se jich holí dotkl Boží posel. Světlo svící symbolizuje Hospodinův oheň, který spadl, aby pozřel zápalnou oběť i s vodou, kterou Eliáš nechal důkladně prolít dřevo oltáře. Tři svíce jsou symbolem Boží Trojice, svíce čtyři pak představují evangelisty. To seskupení svící je i symbolem společenství, kde jsme si blízcí nejen duchem, ale i fyzicky. Vyzývá nás, abychom vyšli z poloprázdných lavic a zasedli společně blíže oltáři a knězi. Jsme-li jednotlivě rozptýleni po celém kostele, pak ani radost a láska, které z nás mohou sálát, k druhému nedosáhnou. Tak jak nepronikne světlo jedné svíce ke druhé, jsou-li postaveny po celé šířce oltáře.

Obětní stůl obrácený k věřícím, ač sám zcela symetrický, má také asymetrickou výzdobu – na jednom konci dva svícny, na druhém pak živé květy. Pokud tutéž výzdobu, ale v obráceném pořadí, nalezneme na hlavním oltáři se svatostánkem, pak průsečnice osy spojující svícny s osou spojující květiny vytváří kříž. A jasné světlo několika svící pohromadě? Ano, Kristus je silným světlem a nikoliv bludičkou jedné svíce v dáli.

Víme, nebývalo to, aby svíce stály pohromadě. My však velmi dobře, stejně jako mnozí kolem nás, pamatujeme dobu, kdy liturgické texty při bohoslužbě ženy nikdy nečetly a eucharistii podával jedině kněz, kdy latina byla jediným bohoslužebným jazykem a papež k slavnostnímu uvedení do funkce vždy obouval červené botky a poté dlel ve své rezidenci, nikoliv v prostém pensionu, kde teď přijímá i bezdomovce. Nezvyklé prvky ve výzdobě kostela tedy opravdu nejsou určené k pohoršení, ale mají ambici přinášet nové nápady a být snahou vybočit ze zavedených letitých postupů. Obsah radostné zvěsti je neměnný, ale nebudeme-li hledat nové cesty jeho předávání, nacházet a používat nový slovník a symboliku srozumitelnou i mimo církve, pak riskujeme, že s námi „posledními pravověrnými“ víra začne vyhasínat.

Výzdoba kostela je časově náročné nasazení, znamená řadu hodin tvůrčího usilování i obyčejné práce bez touhy po finanční odměně. Je výrazem snahy přispět ke kráse prostoru a bohoslužby. Zanedbatelné nejsou ani finanční náklady s touto činností spojené. Jen díky obětavým farníkům nabízejícím květiny z vlastních zahrádek a finanční či květinové dary není rozpočet farnosti touto činností zásadně zatížen. Jsme přesvědčeni o tom, že schopnost hledat nové cesty, nová vyjádření a nová řešení je darem Božím, stejně tak jako tvůrčí svoboda.

Jarmila a Tomáš Snížkovi

KDYŽ SE ŘEKNE VELEHRAD!

Schválně, co se vám vybaví při vyslovení tohoto názvu? Bazilika, Cyril a Metoděj, Velká Morava, papež Jan Pavel II., významné poutní místo, ubytovací zařízení pro poutníky - přihořívá - duchovní cvičení? HOŘÍ! Právě o duchovních cvičeníh na Velehradě chci hovořit.

Od pátku 21.2. do neděle 23.2. 2014 jsme toto moravské poutní místo za účelem exercícií navštívili. Tedy pí. Pantůčková, pí. Perničková s dcerou a já. Proč zrovna my tři je lehké uhadnout pro toho, kdo se o dění ve farnosti zajímá. Spojuje nás květinová výzdoba chrámů. A protože tento víkend byl určen těm, kdo se touto činností ve farnostech zabývají – zúčastnily jsme se.

Průvodcem nám byl Mons. Vojtěch Šíma. Útočištěm a zázemím ubytovací a exerciční dům Stojanov. O několik myšlenek našeho duchovního průvodce otce Šímy bych se ráda s vámi podělila.

1. MODLITBA - dialog s Bohem, Bůh mluví ve mně (mé svědomí). Je ale nutné se ztišit. Nechat se obejmout BOŽÍM TICHEM. Jsme podobni houslím. Sebelepší nástroj sám od sebe nevydá žádný tón. Mistr však dokáže zahrát... Pane, jak jsi ten den viděl dnes Ty?

2. BOŽÍ PROZŘETELNOST - láskyplné vedení Boha Otce dovede vše k dobrému cíli. Bůh chce, abychom byli jeho DOBRÉ děti. Být dítětem božím = mít bezstarostnou důvěru v Boha Otce. Tedy nebyť dětinský, rozmazlený a protivný. Boží prozřetelnost mě nerozmazluje, ale chce, abych něco dělal, užíval darů a zároveň si uvědomoval, že vše nezáleží na mně. Vyvíjet snahu a zároveň se dávat do Božích rukou.

Rubová strana tapiserie - jen chaos nití, zatímco lícová strana – to je řád vyšitého obrazu.

Jak to, že se zlí lidé mají dobře? Bůh čeká, je shovívavý. „Na nebe to není, tak si užij aspoň tady.“

3. RADOST - Bůh se nechce radovat sám, chce se s námi o ni dělit. Usilujme o umění vstupovat do radosti Boží. Umět se radovat z maličkostí, vidět kolem sebe TAKÉ dobro.

Nepopíráme temnoty, ale jdeme za světlem, třebaže mnohdy maličkým! Čeho je člověk plný, to z něj vyzařuje.

ČÍM SE MŮJ ŽIVOT LIŠÍ OD OSTATNÍCH? CO Z MÉHO ŽIVOTA VYZAŘUJE?

Informace pro zvidavé:

Velehrad je jedním z nejvýznamnějších poutních míst Moravy. Jeho historie se začala psát před více než 800 lety, kdy do údolí říčky Salašky přišlo prvních 12 cisterciáckých mnichů, aby nedaleko obce Veligrad (dnešní Staré Město) vybudovali svůj klášter. Právě na základě své polohy dostal klášter jméno a stal se záhy nositelem mnohem starší duchovní tradice, která sahá až do 9. století, kdy na Moravu přišli slovanští věrozvěstové Konstantin a Metoděj.

Trojlodní bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje – klenot moravského baroka. Tento komplex patří k nejvýznamnějším poutním místům u nás. Historie baziliky sahá do středověku a je spojována s velkomoravskou tradicí. 22. 4. 1990 ji navštívil papež Jan Pavel II.

Stojanov je a zůstane památným u nás, že je to první exerciční a poutní dům u nás. Jeho jméno připomíná zakladatele domu ThDr. Antonína Cyrila Stojana (1851 –1923). Kněz, veřejně činný, poslanec v říšském i zemském sněmu, poté senátor v parlamentě Československé republiky, olomoucký arcibiskup v letech 1921 – 1923, důstojný nástupce sv. Metoděje na stolci moravském, svolavatel unionistických kongresů na Velehradě. Zřizovatelem Svojanova je arcibiskupství olomoucké.

J. Snížková

LEVÝ HRADEC

– VELEHRAD

Já sám osobně se již několik roků zúčastňuji této pouti. Z počátku, kdy byla ještě manželka, jezdili jsme autobusem z Velkého Meziříčí na Velehrad. Později, když manželka zemřela, začal jsem chodit pěšky z Netína, odkud tato větev vychází, do Velkého Meziříčí, následuje další etapa do Tišnova, do Křtin, Milonice, Boršice a Velehrad.

Tento proud vznikl z popudu pana děkana Jana Peňáze v roce 2001. Je to tedy již 14. ročník z tohoto směru. Když se na Velehradě scházíme, dozvídáme se, že poutníci putují z Nového Jičína, Radešínské Svatky, Olomouce, Vranova nad Dyjí, ani to však asi nebude všechno, protože během cesty se přidávají jednotlivci i skupinky.

A tak letos jsem se podruhé vydal na Levý Hradec. Již dříve jsem poznal jednoho ze zakladatelů této pěší pouti - Františka Reichla. Tentokrát mi to ale nedalo a tak jsem se telefonicky spojil s Františkem a on mi přes dceru na internetu zaslal historii Cyrilometodějských poutí, se kterou bych vás chtěl seznámit v našem farním časopise Věžník.

První pouť vycházela z Levého Hradce na Velehrad v pátek 19. února 1982 po slavné mši svaté, kterou zde sloužil otec kardinál Tomášek přesně ve výroční den, kdy jsme si připomínali tisícileté výročí zvolení sv. Vojtěcha pražským biskupem. Myšlenka poutí na Velehrad byla inspirována přáním kardinála Tomáška, které vyslovil na vládách vatikánského rozhlasu při jedné z jeho návštěv Říma: aby čeští křesťané putovali na místa, spojená s životem sv. Cyrila a Metoděje a s dobou počátků českého křesťanství, totiž na Velehrad, Levý Hradec, a do Říma. A protože v dobách „reálného socialismu“ nebylo možno o Římu ani uvažovat, rozhodla se skupina sekulárních františkánů-terciářů spojit etapovou poutí obě místa, spojená s počátky české církve tj. Levý Hradec a Velehrad. Protože Velehrad není třeba představovat, je vhodné podat několik informací o Levém Hradci: zde vznikla česká církev kolem prvního křesťanského kostelíka v Čechách -

rotundy sv. Klimenta, jehož ostatky přinesli právě sv. Cyril a Metoděj. Asi v roce 874 byl sem z Velké Moravy poslán kněz a misionář Kaich, který možná právě na Levém Hradci pokřtil kněžnu Ludmilu.

Cyrlometodějská pouť vycházela vždy a dosud vychází z Levého Hradce. Zahájení je podle doporučení otce kardinála Tomáška většinou mezi 14. - 19. únorem (mezi úmrtím dnem sv. Cyrila a mezi výročím zvolení sv. Vojtěcha pražským biskupem na Levém Hradci).

DUCHOVNÍ TÉMA XXXIII. ročníku:

Naše matka církev

Dopoledne

Radostný růženec - za církev v České republice, na úmysly našich biskupů a za farnosti, jimiž procházíme, za nová kněžská povolání

Růženec světla - za Evropu a její sjednocení na základě křesťanství, za pokoj a dobro ve světě, za smír muslimů s křesťany

V poledne se modlíme Anděl Páně se zastávkou u nějakého kříže nebo kapličky (apod.)

Odpoledne

Bolestný růženec - za nás poutníky, naše blízké, na naše úmysly

Slavný růženec - za církev ve světě, na úmysly svatého otce Františka

V neděli slavíme mši svatou obvykle v místě, odkud vycházíme. A tam, kde jsme ubytováni, se modlíme večerní a ranní chvály.

Josef Vrátil

DO TŘEŠTĚ ZAVÍTÁ V LÉTĚ CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ

Motivovat a nasměrovat své vrstevníky správným směrem - to vystihuje úkol mladých lidí, kteří se letos v srpnu sejdou na celostátním setkání animátorů. Setkání má mladé podpořit k další aktivitě v církvi a dát jim novou inspiraci.

Setkání proběhne ve dnech 17. - 23. srpna a postupně jej navštíví i biskupové ze všech českých diecézí. Každý den setkání bude mít své hlavní téma - celkem 5 témat. První den čeká mladé animátory téma: *Přirozený zákon - kde je zdroj současných problémů společnosti, o tématu bude hovořit filozof Roman Cardal. V úterý vystoupí s přednáškou o křesťanské antropologii kněz a teolog Petr Smolek. Ve středu se můžeme těšit na Hanu Imlaufovou s tématem: Jak se učit vztahům - jak překonat obtíže ve vztahu, kamarádství, přátelství. Dalším tématem je: Rodina: co je a proč, proč je základem společnosti, jak to udělat, aby moje rodina byla pevná, stabilní? Přednášku povede Pavel Fišer - bývalý velvyslanec ČR v Paříži. Posledním tématem je církev, o které bude mluvit generální vikář České biskupské konference P. Tomáš Holub.*

Po každé přednášce budou mít mladí lidé možnost probrat dané téma i ve skupinkách. V pondělí a ve středu večer budou navíc katecheze, v pondělí promluví biskup Karel Herbst na téma vztah s Bohem. Ve středu se představí Antonín Kasucki, OP s tématem odpuštění.

Kromě přednášek čeká mladé i bohatý kulturní program nebo sportovní aktivity.

Každý den bude mše sv., kterou bude sloužit některý z biskupů. Srdečně vás zveme na mše svaté, které budou v neděli, pondělí, středu a pátek v 17:30 a v úterý a ve čtvrtek v 20:00. Závěrečná mše setkání bude v sobotu 23.8. v 9:15.

Anna Bekárková
tisková mluvčí setkání

Toto setkání má název „Nikdo není ostrov“ a je určeno mladým lidem od 16 do 30 let, kteří jsou aktivní ve farnosti, společenství, a těm, kteří se chtějí aktivními stát. Přihlášku najdete na www.csa2014.signaly.cz. Velmi doporučuji mladým lidem pro povzbuzení v jejich víře. Je velká výhoda, že nikam mladí nemusejí jezdit. Chci povzbudit rodiče, aby přizpůsobili dovolenou tak, aby se mladí mohli tohoto setkání zúčastnit. Pro účastníky z Třeště je domluvena režijní akční cena 500,- Kč (bez jídla a ubytování). Informace pro vás farníky -> po domluvě s P. Janem Balíkem animátoři nebudou potřebovat ubytování v rodinách a budete mít možnost se zúčastňovat bohoslužeb na učilišti.

P. Tomáš

PROSBA O MODLITBU

Milí farníci, často slyšíme od papeže Františka prosbu o modlitbu, aby dobře vykonával svůj úkol. Chtěl bych vás s pokorou poprosit také o modlitbu za mě, protože cítím velkou zodpovědnost za to, co dělám a občas prožívám vnitřní pochybnosti a boj, jestli to dělám dobře, protože nemám zpětnou vazbu, a jestli Bůh ještě chce, abych tu mezi vámi v Třešti byl. Sám se za to modlím, abych dokázal dobře rozlišovat a nebyl vám překážkou na cestě za ním. Zvláště vás prosím v sobotu večer, kdy hledám čistou kosili :-)) a připravuji si kázání na neděli. Předem vám děkuji.

P. Tomáš

NOC KOSTELŮ

- ŠANCE PRO EVANGELIZACI

Tento rok opět proběhne v naší farnosti Noc kostelů. Je to nový způsob evangelizace, který má lidem přiblížit vztah k Bohu. Má jim pomoci překročit práh kostela. Cílem Noci kostelů je představit vlídnou tvář křesťanství, odstranit averzi vůči církvi a nenuceně se přiblížit k lidem, kteří přijdou. Mělo by to být setkání s žitým křesťanstvím prostřednictvím hudby, modlitby, mluveného slova - přednášky a zájmu o druhé. Papež Jan XXIII. říká: „*Farnost má být vesnickou studnou, ke které se ostatní přicházejí napít.*“

Noc kostelů je také důležitá pro nás farníky. Je prostředkem k tomu, aby se farnost semkla ve vzájemné spolupráci. A základem takové spolupráce je modlitba, dobrá komunikace, respekt, úcta a ochota udělat něco pro druhé. Co to všechno bude obnášet pro nás jednotlivce, kteří se chtějí do Noci kostelů zapojit? V každém podniku je velmi důležitý vrátný, který svým přístupem a pohledem dýchne na příchozí atmosféru, která zde vládne. A stejně tak je důležitý každý člověk za informačním stolem, který přivítá nově příchozí a předá potřebné informace. Pro děti bude připravený program kolem kostela sv. Kateřiny. Důležitou součástí této akce je zajištění potřebného počtu lidí k poskytnutí občerstvení v konírně, kde

bude možnost si dát kávu, čaj, buchtu a opečenou klobásu. Každý návštěvník uvnitř kostela bude mít možnost si odnést konkrétní citát z Bible, zapálit svíčku a napsat na lísteček vzkaz a prosbu Bohu a dát ho do připravené nádoby. A za týden v pátek bude sloužena na tyto úmysly mše svatá. Kdo by nevěděl, kdy byl pokřtěn a chtěl by zjistit datum svého křtu ve farnosti Třešň, Růžená a Kostelec od roku 1950, bude mít možnost se to dozvědět, budou k tomu pověřeny dvě osoby, které vám vystaví upomínku křtu.

Podrobný program Noci kostelů zatím ještě není, vyjde až v květnovém Našem městě a bude vyvěšen v kostelích a na internetových stránkách farnosti.

Příprava a průběh této akce jsou časově velmi náročné, a proto vás chci poprosit o modlitbu.

A nejde jenom něco připravit, aby to všechno klaplo, ale nezbytná je duchovní příprava a podpora. Proto jsem se rozhodl, že týden před Nocí kostelů bude v pátek 16. 5. celodenní adorace v kostele sv. Kateřiny na tento úmysl - prosba za farnost, město.

P. Tomáš Čaha

VEZMI A ČTI

Kdysi jsem si dala předsevzetí, že alespoň jednou v životě přečtu Bibli celou skrz. Knižky mám moc ráda a přečetla jsem jich už desítky. Proto jsem vnímala jako svou ostudu, že tu nejdůležitější - Bibli - jsem zatím nepřečetla. Už několikrát jsem jí podle různých rad či rozpisů

začala odhodlaně číst, ale vždycky se našel nějaký důvod pro to, abych přestala nebo to odložila na lepší dobu, např. na zimu, letní prázdniny, po Vánocích, po zkouškách, od nového roku a podobně. A protože vytrvalost nepatří k mým silným stránkám, nikdy jsem toho stejně moc nepřečetla.

Loni na podzim odstartoval projekt Vezmi a čti, o kterém se psalo i v zářijovém Věžníku. Jde o rozpis, pomocí kterého se přečte Bible během dvou let. To byla nová výzva! Ovšem, ještě větší výzva byla pro mě naše mamka, která se tak chystala Bibli číst. Když ona si při všech svých povinnostech dokáže najít čas, aby každý den četla, tak to musím dát taky! V říjnu jsme si tedy vytiskly rozpis a čteme. Většinou jsou to tři kapitoly denně. Musím říct, že rozpis je geniální v tom, že neděle a konce měsíce jsou volné. Pokud se mi tedy někdy nepodaří k Bibli sednout, nevadí. Celkem snadno to doženu. Nemusím se tak moc bát, že mi ujede vlak, který budu těžko dobíhat a pak to dobíhání stejně vzdám. Ten necelý půlrok s Bibli bych shrnula asi takto:

1. Jsem ráda, že nečtu sama. Průběžně se s mamkou kontrolujeme, jak stiháme číst, říkáme si, co nás překvapilo apod.
2. Objevují nové souvislosti. Rozpis je vypra-

covaný tak, že se střídají knihy Starého a Nového zákona a díky tomu vynikne spojitost.

3. Často zírám, co v té Bibli vůbec je. Jeden příklad za všechny: „*Vně za táborem budeš mít vyhrazené místo, kam budeš chodit na stranu. Mezi svým náradím budeš mít kolík. Než si venku dřepneš, vyhrabeš jím důlek a své výkaly zase přikryješ.*“ Dt 23, 13-14 Uznávám, že to není nejzbožnější text, ale není ta Bible krásně lidská?
4. Vůbec není jisté, zda se mi tentokrát podaří dočíst Bibli do konce. Ale asi to není důležité. Hlavně na ni nezapomenout a podle ní žít. Což je ještě těžší, než ji jen přečíst.

Ludmila Koukalová

http://www.vezmiacti.cz/storage/bible/rozpis_cetby_bible_denni.pdf

DEN S BLAHOŠLAVENOU CHIAROU LUCE BADANO

V polovině března se v prostorách Biskupského gymnázia v Brně uskuteční Den s blahoslavenou Chiarou Luce Badano. Tato italská dívka zemřela v roce 1990 jako velmi mladá (19 let) na rakovinu a již v roce 2010 byla blaho-

řečená papežem Benediktem XVI. a její život byl dán za příklad mladým lidem dnešní doby. Rodiče Chiara Luce Badano měli osobní svědectví o své dceři na Celostátním setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou v roce 2012.

Bližší představení této mladé blahoslavené a stylu jejího života inicioval olomoucký arcibiskup Jan Graubner a připravují ho mladí z Hnutí fokoláre. Na účastníky čeká pestrý program, který se bude skládat z osobních svědectví, filmových ukázek, workshopů nebo diskuzních skupinek, jež blíže představí způsob života, kterým Chiara Luce dosáhla spojení s Bohem. Setkání se uskuteční v sobotu 15. března 2014 a zváni jsou všichni mladí od 14 let. Více informací naleznete na webových stránkách <http://chiaraluce.naplno.net>.

Tereza Petrášová

VZPOMÍNKA

Chtěli bychom poděkovat všem za vzpomínku na paní Olinku Hrbkovou, která odešla do nebeské krajiny ticha v neděli 5.1.2014. Byla to nejen naše drahá maminka, obětavá babička, vládná prababička, milovaná sestra, ale také nezapomenutelná paní učitelka a žena, která kolem sebe vždy šířila úsměvy, dobré slovo, povzbuzení a byla ochotná každému pomoci.

dcera Eva a syn Miroslav s rodinami

Když sestavuji další číslo časopisu, uvědomuju si, že nás už nikdo na chvíli nezastaví tak, jak to dělávala paní Hrbková, která na stránkách Věžníku pravidelně psala o ubíhajícím čase, kdy se střídá jedno pololetí za druhým, což je pro člověka, který celý svůj život věnuje práci s dětmi, takovým pevným časovým úsekem.

Paní Hrbková pravidelně a vytrvale do našeho časopisu přispívala a nezapomněla nás v redakci odměnit i nějakou sladkostí. Její laskavé psaní nám bude chybět...

redakce

VZPOMÍNKA

Dne 12. ledna 2014 uplynulo 100 let od narození třeštského rodáka P. Karla Kubíčka, vzácného kněze, salesiána, veselého člověka, který byl vzorem nejen pro kluky u ultáře, ale i uznávaným fotbalovým trenérem sportovní drobotiny.

Pochopitelně v 50. letech minulého století byl tehdejší moci trnem v oku, takže byl z naší farnosti Kunžak záhy odsunut do pohraničí - do Horní Stropnice a později do Kamenného Újezda.

Rád se vracel do rodného města na hrob své maminky a sestry a chystal se zde oslavit i své „zlaté“ kněžství. V době příprav na ně však Pán rozhodl jinak: 27. dubna 1990 jej povolal k sobě a tak P. Karel očekává vzkříšení po boku svých drahých v Třešti.

Vzpomeňte s námi na jeho duši v modlitbě.

*za farníky z Kunžaku
B. Marešová*

TRIDENTSKÝ KONCIL

Období před Tridentským koncilem

Po vystoupení Martina Luthera se všeobecně volalo jak v církvi, tak mezi laiky po koncilu, který měl říci, co je pravda. Po Wormském sněmu v roce 1521 je v Norimberku na říšském sněmu dohodnuta formule, ve které se požaduje „obecný, svobodný, křesťanský koncil v německých zemích“. Problém byl ve slově svobodný, protože se myslelo bez papeže. Měl ho svolat císař s knížaty. To naráží u Klementa VII., který se velmi obává koncilu. Díky temnému stínu z Kostice a Basileje, kde byli jeho předchůdci odvoláni. Neříká „NE“ koncilu, ale snaží se ho oddálit a spor vyřešit diplomaticky. Oporu nachází ve Francii, která se obává jednoty Německa.

Papež Pavel III. dává příslib o svolání koncilu císaři a svolává ho do Mantovy (*město v severní Itálii*), což bylo říšské léno. Pro vysoké finanční náklady je přesunut do Vicenzy, ale krachuje, protože se rozhoří válka mezi Karlem V. (*císař Svaté říše*) a Františkem I. (*král Francie*). A také obeslání je velmi slabé a je tedy odročen na neurčito.

První jednání v Tridentu (1545)

Nuncius Giovanni Girolamo Morone se dohodl ve Špýru o místě konání koncilu. A tím se stal Trident, malé město v Itálii, ale v říši. Opět to nemělo úspěch, kvůli nové válce, která se protahuje a koncil je odročen na neurčito. Po míru v Crepách František I. obesílá Francii bulou a je svolán koncil do Tridentu, účastní se ho 31 biskupů. Na programu jsou katolická dogmata a církevní reforma. Jedná se ve 3 stupních, ale hlasuje se podle hlav a ne podle národů. Jednání se co nejvíce urychluje, aby delegáti neutekli či neodpadli. Zároveň císař zahajuje opožděnou válku proti Šmalkaldskému spolku (*protestantská říšská knížata*). Do Itálie je zavlečen skvrnitý tyfus a koncil je přenesen do Boloně, ale část delegátů zůstává v Tridentu a koncil se přerušuje.

Výsledky prvního jednání

- apoštolská tradice se má přijímat se stejnou úctou jako Písmo svaté

- Vulgáta sv. Jeronýma je prohlášena za autentický překlad
- byl přijat dekret o dědičném hřichu
- schválili dekret o svátostech všeobecně - počet sedm
- svátosti působí milost mocí svého udělení, ne pouze vírou v příslibující slovo Boží

Druhé svolání do Tridentu (1551 -1552)

Karel V. v bojích vítězí a poráží hlavního konkurenta Jana Bedřicha Saského a tlačí na papeže, aby byl opět svolán koncil do Tridentu. Schází se v Augšpurku na sněmu s protestanty a je přinucen ke kompromisu. Za ústupek kněžského manželství protestanti slibují přechíst na svém území bulu o koncilu. Na koncil, který papež Julius III. svolává do Tridentu, se dostaví mohučský, trevírský arcibiskup a také kolínský metropolita.

Koncil definuje

- učení o eucharistii (*skutečná Kristova přítomnost*)
- „ušní“ zpověď
- dekret o svátosti nemocných (*což Luther považoval pouze za obřad*)

Na koncil přijíždějí protestanti, ale jednají pouze v zastoupení. Požadují glejt, aby nedopadli jako Jan Hus. Odmítají předchozí vyjednané dekrety a předloží vlastní vyznání. Jednání ztroskotají v době, kdy saský kurfiřt spolu s Francií zbrojí proti císaři.

Třetí zasedací období (1562 - 1563)

Přichází nový podnět o svolání koncilu z Francie, kde se šíří kalvinismus. Papež Pius IV. se obává o ztrátu „katolické“ Francie a vydává novou bulu. Na koncil se sjíždí 113 biskupů, nejvíce ze všech jednání. Ale bez německých, kteří se obávají o domácí situaci, a anglických, kde vládne Alžběta I. a bula nesmí přejít přes průplav La Manche.

Po počáteční krizi nedůvěry se naváže na jednání z roku 1551. Po dalším napětí na koncilu, které překonává dohodou s císařem kardinál Morone, bylo dosaženo konečných výsledků kon-

cilu. Tento výsledek je považován za jádro koncilu.

Důležité také bylo, že papež po skončení koncilu vše bez výjimky podepsal. Tento koncil modernizuje ústavu a duchovní správu tak dokonale, že další koncil je svolán až za 3 století a je známý pod názvem První vatikánský koncil (1869).

Výsledky třetího jednání

- udělování eucharistie (*Kristova přítomnost pod každou z obou způsobů*)
- je vydán dekret o mešní oběti (*památkou o*

zpřítomnění Kristovy oběti na kříži = stejná nekrvavá oběť kněze)

- Zásadně reformuje strukturu církve:
  - vydán dekret o zřízení kněžských seminářů
  - nařízeno každoročně pořádat církevní synodu
  - přijata všeobecná pravidla o řádech
  - zakazují se tajná manželství
  - přijat dekret o očistci, odpustcích, uctívání svatých

Josef Kolba

NÁBOŽENSKÝ VÝVOJ V 16. STOL. V ČECHÁCH

Vliv Luthera v Čechách

Země je před reformací nábožensky rozdělena na katolíky a utrakvisty. Ovšem velmi brzo po Lutherově vystoupení s sebou strhává větší polovinu německých soukmenovců v Českých zemích, především německých katolíků. Jak šlechta tak i poddaní přijímali reformaci. Již v roce 1522 se král Ludvík vyhýbá Jihlavě, protože je nakažena kacířstvím.

Zajímavé ovšem je, že Luther velmi zapůsobil i na utrakvisty. Husity zpočátku nezajímala věrouka jako spíše protipapežské tendence. Luther odsoudil také Husovo upálení ve spisech, které zaslál do Čech. Vyvolává to v Čechách nadšení. Pod vlivem Luthera byla zrušena mše svatá a byla nahrazena památkou oběti Kristovy. Zavádění novot vyvolalo reakci a většina věřících se odvrátila od luterských novot. Utrakvisté se pokoušejí sblížit s katolickou církví. Lpí jenom na uznání kompaktní. Jednání ovšem nedopadnou příznivě a jsou zmařena. Toto lavírování mezi luterstvím a katolickou církví se neustále opakovalo.

Jednota bratrská se také sblíží s luterstvím. Ovšem ztrácí vnitřní jednotu a propadá se do věroučné rozkolísanosti. Po roce 1547 dopadl

hněv krále Ferdinanda I. na Jednotu velmi těžce. Několik tisíc jich utíká ze země a zejména na Moravu, kde se Jednota rozvíjí. Po roce 1580 v Jednotě převládá kalvinismus. Poutal je na něm mravní život.

Působení jezuitů v Českých zemích a staré řehole

Petr Canisius navštívil Prahu a vybral si za místo budoucího působení opuštěný dominikánský klášter u sv. Klimenta. O rok později přichází 12 členů nové koleje. Především se věnovali školství a výchově mládeže. Roku 1562 dal král koleji právo udílet doktorské grandy z filozofie a teologie, čímž ji postavil na roveň univerzity. Díky výchově nových členů se kolej počestuje.

K oživení náboženského života přispěly částečně i starší řehole, které se začaly pomalu zvedat z dosavadního úpadku.

Znovuobsazení arcibiskupského stolce

K rekatolizaci bylo třeba obnovit arcibiskupství a obsadit ho arcibiskupem. 5. září 1561 byl ustanoven za arcibiskupa Antonín Prus z Mohelnice. Byl to velmistr křížovnického řádu.

Ferdinand I. o rok později vydává Zlatou bulu, ve které obnovuje arcibiskupství. Protože statky byly rozvrácené, dostává arcibiskupství 14 000 kop míšenských grošů, což Rudolf II. upravuje a místo toho dává arcibiskupství statky oseckého klášteřa.

Pius IV. povoluje přijímat pod obojí v Čechách a na Moravě a v okolních zemích. Je to přivítáno se slávou, ale nemá to efekt. Arcibiskup vysvěcuje několik utrakvistických kněží, ale později je odmítá dál světit, protože nedodržovali zpověď a podávali nemluvnatům. (*Utrakvisté po vystudování na Karlově univerzitě, kterou zcela ovládali, odcházeli do Itálie, kde je katoličtí biskupové za finanční obnos bez větších problémů světili.*)

Arcidiecézi trápil nedostatek kněží a duchovní a mravní úpadek kléru. Nástupci prvního arcibiskupa Antonína Pruse se snaží neúspěšně proniknout na univerzitu a založit farnosti v Praze. V roce 1605 se schází diecézní synoda, kde jsou vyhlášeny Tridentské dekrety.

Církevní obnova na Moravě

Na Moravě v první polovině 16. století vládne větší náboženská svoboda. Biskup Marek Kuen zahajuje v padesátých letech 16. století rekatolizaci. Snaží se pozdvihnout klérus a školství, ale nemá hmotné zabezpečení, aby mohl pozvat jezuitu. Až biskup Vilém Prusinovský z Víckova přivádí v roce 1568 jezuitu do Brna. Také se mu daří uspořádat synodu, kde se sejde 250 kněží. Za Stanislava Pavlovského vzniká v Olomouci papežský seminář pro severní a východní Evropu. Zavádí gregoriánský kalendář 1584 a v roce 1591 svolává novou synodu, na které vyhláší Tridentské dekrety. Kardinál František Ditrichštejn si vymohl na papeži vizitaci všech klášterů, zakazuje podávání kalicha a prosazuje do přísahy do Zemského soudu slova Matka Boží a všem svatým, čímž dostal z úřadů nekatolíky a ještě před třicetiletou válkou zahajuje nekompromisní rekatolizaci diecéze.

Česká konfese

I přes snahy pražského arcibiskupa a olomouckého biskupa byla reformace stále na postupu. Katolická církev neustále ztrácela pozice a katoličtí faráři byli nuceni utíkat z far. Když lidé přešli od katolické církve k jiné, tak zároveň požadovali výměnu katolického faráře za faráře své

nové víry. Což jim nebylo povoleno. Zcela nejběžnější finta, jak dosadit „svého“ faráře, bylo vyhlášení toho stávajícího. Jelikož kněží ve farnostech neměli stálý plat, byli závislí na farnících ve farnosti, tak vystrnadění kněze netrvalo moc dlouho. (*Až císař Josef II. přibližně o 200 let později udělal z kněží státní zaměstnance, které platil z peněz uložených ve fondech získaných ze zrušených klášterů.*) V druhé polovině 16. století bylo v Čechách 1600 far, z toho 200 katolických.

Jedinou nekatolickou povolenou vírou v Čechách byl utrakvismus. Ten dnes dělíme v staroutrakvismus (věřící hlásící se k víře z 15. stol.) a novoutrakvismus (věřící hlásící se k Lutherovi). Stav, které se hlásily k Lutherovi, se snažily legalizovat Augšpurskou konfesi a neschovávat se oficiálně pod kalichem. Když císař Maxmilián II. chtěl projednat nové daně a zároveň chtěl prosadit korunovaci svého syna Rudolfa II., musel svolat zemský sněm roku 1575. Většinou „luteránský“ sněm prosadil text konfese a předložili ho císaři. Proti tomu se stavěli již v té době zcela menšinově staroutrakvisté. (*Katoličtí stavové i přes podporu panovníka neměli prakticky žádnou sílu na sněmu pro jejich menšinový počet.*) Císař ústně souhlasil s Českou konfesí. Vrchol moci nekatolických stavů nastal až v roce 1609, kdy donutily císaře Rudolfa II. k podepsání Rudolfova majestátu (*svoboda náboženství v Českém království*).

Josef Kolba

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Křty

Třešť: Sofie Alžběta Langová

Pohřby

Třešť: Věra Salamánková
Božena Havelková
František Vašíček
Marie Topinková
Olga Hrbková (kremace)

BYLA JEDNA MAŘENKA...

*Byla jedna Mařenka, hezká jako panenka.
Měla taky bratříčka, jménem Jeníčka.
Oba byli malí, celý den si hráli.
Ale jedenkrát..., přestali si hrát.
Daleko šli z domu, kde je hodně stromů...*

A takhle to nějak začalo...

Po úspěšném prvním ročníku FARNÍHO KARNEVALU byla zřejmě odstartována jakási tradice tohoto „karnevalování“, akorát letos s malou změnou pořadatelů - tentokrát v tom nebyla farnost Třešť sama, ale spolupracovala s CRSP Vysočina (Centrum pro rodinu a sociální péči/ Mateřský klub Třešť)...

V praxi to znamenalo prakticky totéž co vloni - pracovní skupinu jsem tvořila já, pak kolegyně Zuzanka (Nováková) a letos navíc i další nová „centrácká posila“ Maří (Bastlová)... Téma reje mi už delší dobu zrálo v hlavě, múzy divoce tančily po mých mozkových zákoutích ... A PERNÍKOVÁ CHAJDA byla jasným favoritem (nikdo nebyl proti :-)))).

Skutečně byla jedna Mařenka, hezká jako panenka...

Neztvární ji nikdo jiný než naše Zuzanka! Oděna do mých pruhovaných podkolenek, kratoučké dětské plisované sukénky, bílé halenky s mini růžovou vestičkou, hlavinku měla ozdobenou dvěma úhlednými culičky s červenými pentličkami - nikdo by jí nehádal víc jak třináct let!!! Měla taky bratříčka, jménem Jeníčka...

O jeho vzhledu se v básni nic neříká, což je, myslím, správně! Jen tak pro představu: Jendův outfit byl vcelku standardní - opět tam nechyběly podkolenky (pro změnu v zimním modelu), kalhoty pod kolena (nazvěme je pumpky), horní díly tvořil generacemi osvědčený flanel a tesil... Nesmím zapomenout na „čapku-manšestrovku“ a k dosažení mladistvého vzezření veliké kulaté brýle! Jelikož já mám jakýsi vrozený talent pro mužské role - JENDA byl jednoznačně mojí rolí!

A aby bylo dobře poznat, že Mařenka a Jeníček jsou sourozenci, jejich obličej zpodobily

veliké pihy (někdo si je pletl s výrazkou :-)))).

*Ale jedenkrát...,
přestali si hrát,
šli daleko z domu,
kde je hodně stromů...*

Sál sokolského domu se opravdu v tu chvíli proměnil v hustý les plný nejrůznějších lesních plodů, které naše ratolesti sbíraly, společně s Jeníčkem a s Mařenkou, do velikých malovaných hrnků ...

*Tam však po chvíli,
viděli, že zabloudili,
kudy, kudy jen,
vyjít z lesa ven???...
Jeník čiperka,
jako hbitá veverka,
vylez na strom hola,
z vršku dolů volá ...*

Technicky velice zajímavá scenérie :-)) Strom dvakrát vyšší než já, u něj přivázané hliníkové štafle a já se vydávám „do koruny“ hledat záblesk světla... Jak tak lezu schůdek po schůdku, kontroluji průběžně boty (páč jsem měla půjčené velké - manželovy), aby se mi vešly na ty úzké šprušlíky a já udržela balanc! Na nejvyšším stupni štaflí se mi skutečně už hodně klepaly nohy, a jak jsem se pokoušela vtěsnat mezi jehličnan a při tom se doširoka rozhlížet, tak jsem vyrvala kus rukávu z fungl nové vypůjčené flanelky! Mařenka po celou dobu statečně držela kmen v pevném úchopu a možná počítala i s tím, že sletím!!!! Skutečně: Jeník čiperka, hbitý jako veverka :-)))).

*Za světleš šli v dál,
domeček tam stál...
Z perníku byl celý,
protože hlad měli,
hned se do něj dali...*

V hustém lese opravdu stála perníková chaloupka docela velkých rozměrů - nebudu zapírat, že nám její výroba dala pořádně zabrat! Byla celá z kartonů, hnědá, s modrými vymalovanými oke-

nicemi, polepená mistrovsky nazdobenými perníky, které byly přilepené suchými zipy, aby je mohla naše děťátka, opět společně s Jeníčkem a Mařenkou, opravdicky „loupat“ a nosit do připraveného koše... Přestože byla chalupa dvojité vyztužená, v průběhu programu jsme se o její „přežití“ OPRAVDU bály, protože někteří „draví loupáči“ perníky z chalupy doslova rvali vši silou a baba uvnitř se začínala strachovat o svoji hlavu. Střechu jsme totiž měly ukotvenou bytelnými kovovými lištami (Zuzančin výborný zlepšovák!!!!!!).

*Tu se ozval čísi
skřehotavý hlas:
Kdo mi to tu loupe ...???*

Naprosto dokonalou BABU tedy „vystrihla“ Maří, v černém hábitu s obrovským klouboukem, zkrášleným osminohým vypaseným pavoukem a noblesní pavučinkovou gásou záclonkou, jejíž nos mohl lehce konkurovat některým populárním českým hercům a herečkám. Nepostrádala ani poctivé březové kostě a pořádnou hliníkovou lopatu. Její úlohou bylo v daném momentu scénáře právě odhánět dravé dětičky od chalupy a upřednostňovat ty menší a slabší, aby si taky „ULOUPY“, ale namísto toho si tvrdě chránila bejvák!!!

*Kdepak che,che,che,
tady budete!
Jste u ježibaby
a na tu jste slabí!
Pěkně si vás vykrmím
a pak oba sním!*

Při té „loupáče“ lapila baba Jeníčka i s Mařenkou do spárů, zavřela je do klece a započala s vykrmáním. Přidělen nám byl koš s opravdovými perníčky (které jsem už osobně nemohla ani vidět...). Napekly jsme jich totiž téměř z šesti kil, takže dostatek byl i pro všechny přítomné v sále, které baba osobně postupně obcházela a nabízela jim. Po výkrmu vznesla další požadavek - potřebovala roztopit pícku, ale neměla dost dřeva... Děti proto ochotně snášely z lesa plno klaciků, což je nesmírně bavilo, a za pár minut byly koše plné! Poté nastal pro mnohé velice očekávaný okamžik - lifrování baby do pece... Přiznám se, že při tvoření scénáře jsme měly z této aktivity

velké obavy, které se ovšem ukázaly jako bezpředmětné, protože samotné „šoupnutí“ bylo nakonec technicky velmi lehce proveditelné. Co se ovšem jednoduchým zdálo, a nakonec vůbec nebylo, byla realizace samotné pece ... Vymýšlely jsme různé „iglu“ variace, dokonce se nám podařilo poníčit vypůjčenou stanovou konstrukci, a ten správný nápad pořad ne a ne přijít!!! V poslední hodině příprav přiletly múzy a pícka stála! Zapotřebí bylo pouhých čtyř dětských židliček a malého stolečku...

Je pravda, že babě byla pícka jen tak tak a čas uvnitř strávený musela prožívat ve velmi nepřírozené, až bolestivé poloze...

Nakonec VŠE DOBŘE DOPADLO, Jeníček s Mařenkou z chalupy utekli, vrátili se k tatkoví a společně předvedli taneční kreaci s prorodinným songem: „TO JE TÁTA, TO JE JÉŇA, TO JE MÁŇA, TO JSEM JÁ (famózní vstup ježibaby), UTEKLI JSME JEŽIBABĚ, MY JSME JEDNA RODINA!!!“

Baba se z pece taky přece jen vysoukala ven a na závěr nám zatančila neuvěřitelné sólo s březovým kostětem, s ještě neuvěřitelnějším pokřikem „TO JSEM JÁ...!!!“.

Hlavní program skončil, poté následovala možnost libovolného tance na reprodukovanou hudbu (i když tanečníci byli letos velice ostýchaví a skoro nikdo netančil), možnost kreativní podlahové tvorby voskovkami, pinkačky s nafouknutými balónky, pořizování fotodokumentace s našimi rekvizitami (o herce takový zájem nebyl) a v neposlední řadě také možnost návštěvy naší „kantýny“ (vše zcela zdarma!!!).

Program to byl na můj vkus BOHATÝ, účast HOJNÁ a jako bonus - ODCHODOVÝ DÁREK (báječná pohádková sklenička + pytlík cukrdlat) – TO VŠE V CENĚ POUHÝCH TŘICETI KORUN VSTUPNÉHO!!!

Věřím, že se karnevalový rej líbil, chtěla bych především poděkovat všem dobrovolníkům z řad mládežníků, kteří už nám pomáhali vloni, také všem ochotným ženám (možná i mužům), kteří napekli nejruznější laskominy, a i všem dalším nejmenovaným, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomohli, či nás podpořili.

JaD

VELIKONOCE VE FARNOSTI TŘEŠŤ

- 17.4. **Zelený čtvrtek** (u sv. Martina)
18:30 mše sv. na památku Poslední večeře
Páně s obřadem umývání nohou apoštolům;
- po mši sv. společná adorace
- kostel otevřen do 21:30
- 18.4. **Velký pátek** - den přísného postu od masa
(u sv. Martina)
08:00 společná modlitba v Getsemanské
zahradě
09:00-12:00 tichá adorace v Getsemanské
zahradě
15:00 křížová cesta na Křížovou horu
(začátek v kostele sv. Martina)
18:30 Velkopáteční obřady
- 19.4. **Bílá sobota** (u sv. Martina)
08:00 společná modlitba u Božího hrobu
09:00-18:00 tichá adorace u Božího hrobu
20:15 Velikonoční vigilie Zmrtvýchvstání
Páně
- 20.4. **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**
09:00 mše svatá (u sv. Martina)
18:00 mše svatá (u sv. Kateřiny)
- 21.4. **Pondělí velikonoční**
08:00 (u sv. Martina)

VELIKONOCE VE FARNOSTI RŮŽENÁ

- Zelený čtvrtek**
17:00 - mše sv. na památku Poslední
večeře Páně (po mši sv. adorace)
- Velký pátek** (den přísného postu od masa)
17:00 - Velkopáteční obřady
- Bílá sobota**
09:00-12:00 - tichá adorace u Božího hrobu
19:00 - Velikonoční vigilie Zmrtvýchvstání
Páně
- Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**
10:00 - mše svatá
(žehnání velikonočních pokrmů)
- Pondělí velikonoční**
10:00 - mše svatá

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST TŘEŠŤ A SALESIÁNSKÝ KLUB MLÁDEŽE TELČ
zve

děti 1. stupně základní školy na

LETNÍ TÁBOR

Kdy: 5. – 15. července 2014

Kde: Bývalá rekreační chata u Opatova (u Dlouhé Brtnice)

Cena: Při zaplacení do 31. 5. 2014 je cena 1800,- + každý další sourozenec 1600,-
Při zaplacení po 31. 5. 2014 bude jednotná cena 1900,-

Informace a přihlášky: Kateřina Bambulová
tel.: 605 985 749, katerina.bambulova@seznam.cz

Přihlásit se lze do 30. dubna.

POSTNÍ SOUTĚŽ

Po roční pauze se opět můžete těšit na postní soutěž. Letos jsem zvolil jednodušší variantu, aby to nebylo tak těžké, budete luštit křížovky. Každou postní neděli bude nová křížovka. Pokud byste nebyli na mši sv., budete mít možnost si ji stáhnout z internetových stránek naší farnosti www.tre-fa.cz.

Vyluštěné křížovky s tajenkou, prosím, odevzdejte nejpozději do 21. dubna v kostele do krabičky označené „SOUTĚŽ“. Slosování bude až 3. neděli velikonoční – 4. května (27.4. je poutní mše ke sv. Kateřině) při ranní mši sv. v Třešti a v Růženě v 10 hodin.

P. Tomáš

KONCERT

Dne 20.4.2014 vystoupí na koncertě v kostele sv. Kateřiny Jakub Pustina – baryton a Richard Pohl – piano. Na programu jsou díla A. Dvořáka, F. Schuberta, C. Francka a dalších.

BOHOSLUŽBY

Římskokatolická farnost Vás zve na mši svatou každý první čtvrtek v měsíci v 16 hodin (6. března, 3. dubna...). Místo konání - Dům s pečovatelskou službou, Středisko osobní hygieny - čekárna, Palackého 943/21, Třešť.

Po bohoslužbě lze pokračovat v přátelském posezení u kávy nebo čaje. Zájemci o soukromý rozhovor s panem farářem se mohou předem domluvit na telefonním čísle: 732 648 467.

TÁBOR PRO STARŠÍ DĚTI

Tábor pro děti z 5.-9. třídy se bude konat v termínu 5.-15.7.2014. Tábor se uskuteční na našem tradičním tábořišti u Lovětína. Cena tábo-

ra bude 1.700,- Kč a další sourozenci 1.500,- Kč. Přihlášky budou k dispozici od 17.4.2014 u P. Tomáše Cahy nebo na stránkách:

<http://tabor.orelknezice.cz/>

Kontakt: Vojtěch Kalčík; 721 623 606

MEZITÁBOROVÝ VÍKEND

Na přelomu března a dubna se bude konat v Měřině mezitáborový víkend. Tímto bychom chtěli pozvat děti 1. třídy až 1. ročníku ŠŠ. Rádi uvidíme i ty, kteří na tábore nebyli. Přesný datum a podrobnější informace budou v přihlášce, která bude k dispozici od neděle 9. března u P. Tomáše Cahy a na internetových stránkách <http://tabor.orelknezice.cz>.

za táborové vedoucí

Katka Bambulová a Vojta Kalčík

INFORMACE

V naší farnosti nám přibýly další dvě ochotné ženy - paní Žoudlíková a paní Vejmelková, které se budou ochotně starat o výzdobu kostela sv. Kateřiny. Provozují také obchod s květinami Květinka na nám.T.G. Masaryka 100 v Třešti. Pokud byste potřebovali udělat kytice na svatbu, k narozeninám nebo smuteční vazby, obraťte se na ně přímo v jejich obchodě. S výběrem vám rády poradí.

P. Tomáš

SVATOŘEČENÍ

Svatořečení Jana Pavla II. a Jana XXIII. ve Vatikánu. Termín: 26. – 28.4.2014, cena: 2.300,- Kč, odjezd 26.4.2014 v 9:10 hod. Telč, 9:30 Třešť, 10:00 Jihlava, 10:45 Žďár nad Sázavou, 11:20 Bystřice nad Pernštejnem, 12:15 Brno.

Další informace na www.tre-fa.cz